

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
Η/Υ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ**

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ
«ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ε.Π.Ε.Ε.)**

**ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005
ΕΧΡΟ ΑΘΗΝΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- 11:00 – 11:30 Προσέλευση
- 11:30 – 12:00 Έναρξη – Χαιρετισμοί
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΝΕΣΤΟΡΑΣ
Πρόεδρος Δ.Σ. ΕΠΥ / Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος
Πληροφορικής Α.Τ.Ε.Ι. Αθήνας
ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Υφυπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης &
Αποκέντρωσης, Εκπρόσωπος Κυβέρνησης
ΜΠΙΣΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Πρώην Υφυπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης
& Αποκέντρωσης, Μέλος του Εθνικού Συμβουλίου
ΠΑΣΟΚ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Υπεύθυνος Τμήματος Πληροφορικής ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ
Εκπρόσωπος ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ
- 12:00 – 12:05 Σύντομο Ιστορικό
ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μέλος Δ.Σ. ΕΠΥ
- 12:05 – 12:15 Γιατί είναι αναγκαία η δημιουργία Επιμελητηρίου
Πληροφορικής & Επικοινωνιών
ΤΣΑΠΕΛΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
Μέλος Δ.Σ. ΕΠΥ
- 12:15 – 12:25 Παρουσίαση Εισηγητικής Έκθεσης Επιμελητηρίου
Πληροφορικής & Επικοινωνιών
ΚΟΜΙΣΟΠΟΥΛΟΣ ΦΑΙΔΩΝ
Μέλος ΕΠΥ – Ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Πειραιά
- 12:25 – 12:45 Η Πρόταση Νόμου για την Δημιουργία Επιμελητηρίου
Πληροφορικής & Επικοινωνιών
- 12:45 – 13:30 **ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ**
Μέλος ΕΠΥ – Υπεύθυνος Έργων Πληροφορικής
- 13:30 Ανοιχτή Συζήτηση – Τοποθετήσεις
Λήξη Ημερίδας

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Θα ήθελα να σας καλωσορίσω στην ημερίδα με θέμα την δημιουργία Επιμελητηρίου Πληροφορικής και Επικοινωνιών. Το ζήτημα ειδικά τα τελευταία χρόνια εφόσον είναι τόσο ραγδαία η ανάπτυξη της τεχνολογίας είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Και είναι εξαιρετικά σημαντικό να υπάρχει ένας επαγγελματικός συλλογικός φορέας ο οποίος να εκπροσωπεί όλους τους επιστήμονες ηλεκτρονικών υπολογιστών και πληροφορικής. Και πάνω σε αυτό θα ολοκληρώσουμε σήμερα την δημόσια διαβούλευση η οποία έχει ξεκινήσει εδώ και αρκετό καιρό.

Δυστυχώς ο κύριος Ανδρεουλάκος όπως μόλις μας ενημέρωσαν δεν μπόρεσε να έρθει γιατί είναι άρρωστος. Οπότε δεν καθυστερούμε άλλο και ξεκινάμε με τον Πρόεδρο της ΕΠΥ, τον κύριο Ιωαννίδη.

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας, κύριοι αξιότιμοι εκπρόσωποι των κομμάτων, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισες. Η ΕΠΥ με χαρά σας καλωσορίζει στην σημερινή συνάντηση που αποτελεί ένα ακόμα βήμα μιας σειράς προσπαθειών που έχει ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια όπως ξέρετε.

Η σημερινή εκδήλωση έχει πίσω της μια μακρά ιστορία που όλοι γνωρίζετε και μια πρόσφατη δουλειά με τελικό στόχο την τακτοποίηση των πραγμάτων της πληροφορικής. Σήμερα μπορεί να μην είμαστε πολλοί όμως η ποιότητα των συμμετεχόντων υπερκαλύπτει φαντάζομαι τον αριθμό. Ίσως είναι και η μέρα που δεν ταιριάζει.

Στην σημερινή μας εκδήλωση έχουμε σκοπό να προβάλουμε και να καταδείξουμε τα προβλήματα από την έλλειψη ενός ανεξάρτητου φορέα στην πληροφορική. Η επιδίωξη της δημιουργίας Επιμελητηρίου ή όπως αλλιώς θα ονομαστεί τελικά, είναι, ξέρετε, η γέφυρα ανάμεσα στην κοινωνική δράση της ΕΠΥ και στην θα λέγαμε συνδικαλιστική της.

Θέλω να πω δηλαδή ότι η δημιουργία φορέα που θα εκπροσωπεί τους πληροφορικούς, είναι κατ' εξοχήν όφελος της κοινωνίας, της πολιτείας και μέσα από αυτό και των πληροφορικών. Αν περιορίσουμε τις προσπάθειές μας στην καθιέρωση στενά και μόνο επαγγελματικών δικαιωμάτων των πληροφορικών, τότε θα απομονωθούμε από την κοινωνία που την θέλουμε μαζί μας σε αυτή την περίπτωση.

Φυσικά, ένας τέτοιος φορέας θα καθιερώσει επαγγελματικά δικαιώματα αλλά όχι μόνο αυτά. Για παράδειγμα όπως πιστεύουμε, ο κώδικας δεοντολογίας ενός επαγγελματία συντάσσεται για να καθοδηγεί τον επαγγελματία, είναι όμως και ο φρουρός που προστατεύει την κοινωνία.

Αν με την δημιουργία αυτού του φορέα δεν πρόκειται να λυθούν προβλήματα της πολιτείας, της κοινωνίας, τότε γιατί να γίνει; Ποιος θα νοιαστεί στο τέλος και αν δεν γίνει. Πρέπει λοιπόν όλοι εμείς που ζούμε μέσα και από την πληροφορική, αφήνοντας για την δεύτερη φάση το πως θα γίνει, να αναδείξουμε το γιατί πρέπει να γίνει τώρα. Να πείσουμε όσους ελάχιστους υπάρχουν ακόμα στην κοινωνία, στην πολιτεία αν υπάρχουν, που δεν έχουν πειστεί ότι η πληροφορική δεν γίνεται χωρίς πληροφορικούς.

Και ένας φορέας που θα τους εκπροσωπεί θεσμικά, είναι το κομμάτι του παζλ που λείπει. Όλοι εμείς που κινούμαστε σε παράλληλους κύκλους στον χώρο της πληροφορικής, θα πρέπει για αυτό το θέμα να συνενώσουμε τις δυνάμεις μας και να αναδείξουμε και να καταδείξουμε την καταστροφική έλλειψη αυτού του φορέα, αυτού του κομματιού του παζλ.

Το επόμενο βήμα είναι να δηλώσουμε όλοι ότι θέλουμε να γίνει. Τότε η πολιτεία δεν έχει παρά να πάρει την ευθύνη για την υλοποίηση αυτής της έκφρασης γνώμης. Το όφελος της κοινωνίας από μια τέτοια απόφαση είναι αυτονόητο.

Κάποιοι ρωτούν, μα η ΕΠΥ προωθεί μια πρόταση που θα δημιουργήσει προβλήματα σε αρκετά, σε κάποια από τα μέλη της. Η απάντηση είναι ότι η πρόταση που δεν θα έχει αποτυπώσει την υφιστάμενη κατάσταση και δεν θα την περιλαμβάνει στο σκεπτικό της προκειμένου να προτείνει λύση, δεν θα είναι πρόταση, δεν θα είναι λύση.

Θεωρούμε από την άλλη πλευρά, ότι η προβολή λύσεων που προωθούν στενά, συντεχνιακά συμφέροντα, ικανοποιούν προφανώς τα συμφέροντα αυτά αλλά δημιουργούν προβλήματα και στην κοινωνία και στην πολιτεία.

Κυρίες και κύριοι, εάν διαπιστώνεται σήμερα η έλλειψη ενός φορέα και αν υπάρχει η θέληση για την δημιουργία του η λύση θα βρεθεί. Αυτή η λύση θα είναι η λύση που συμφέρει στο κοινωνικό

σύνολο, στην κοινωνία. Και δεν είναι δύσκολο να βρεθεί. Συνηθίζω σε αυτές τις περιπτώσεις και προτείνω ότι απαγορεύω στους φοιτητές μου. Ας αντιγράψουμε.

Κυρίες και κύριοι, ας αντιγράψουμε άλλες κοινωνίες. Είμαστε αρκετά πίσω σε αυτό τον τομέα και πολλά μοντέλα προσφέρονται για αντιγραφή. Η ΕΠΥ με τη συμμετοχή της σε διεθνείς οργανισμούς όπως είναι το ... για την Ευρώπη, όπως είναι η ... διεθνώς, θα είναι χρήσιμοι σε αυτό. Ας αντιγράψουμε και ας το κάνουμε σύντομα. Δεν μπορούμε να περιμένουμε άλλο. Δεν υπάρχει άλλος χώρος για αυτή την ιστορία. Στο τέλος-τέλος ας το δούμε σαν ένα σύνθημα ότι η πληροφορική δεν γίνεται χωρίς πληροφορικούς.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Θα καλέσουμε τώρα τον κύριο Μπίστη. Καταρχήν τον ευχαριστούμε που είναι εδώ και θα εκφράσει μια ολοκληρωμένη θέση. Και να τον καλέσουμε να μας κάνει ένα χαιρετισμό.

Κος ΜΠΙΣΤΗΣ:

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι. θέλω να ευχαριστήσω για την πρόσκληση. Θα προσπαθήσω να μιλήσω όσο πιο ειλικρινά γίνεται, όσο μπορώ δηλαδή.

Ξέρετε ότι με βάση το καινούργιο μας σύνταγμα στο άρθρο 5 παρ. 2 είναι υποχρέωση πλέον του κράτους η διευκόλυνση της πρόσβασης του πολίτη στις πληροφορίες που διακινούνται ηλεκτρονικά. Όπως επίσης και στην παραγωγή, ανταλλαγή και διάδοσή τους και ταυτοχρόνως εκ του συντάγματος πια είναι δικαίωμα του καθενός η συμμετοχή του στην κοινωνία της πληροφορίας. Αυτά θεωρητικά, γιατί το σύνταγμα όπως ξέρετε καλύπτει και την πλήρη απασχόληση. Αυτό δεν σημαίνει ότι την έχουμε.

Είναι όμως μια τάση. Το σύνταγμα δείχνει προς τα πού πρέπει να πάμε, όχι υποχρεωτικά προς τα πού πηγαίνουμε. Άρα προς την κατεύθυνση αυτή που επιβάλλει το σύνταγμα μένει να γίνουν ακόμα πολλά ώστε ο πολίτης και η χώρα να μην μείνει στο περιθώριο της κοινωνίας της πληροφορίας. Ηλεκτρονική διακυβέρνηση είναι μια απαίτηση της εποχής μας και μια αναγκαιότητα πλέον για όλες τις σύγχρονες και ανεπτυγμένες κοινωνίες.

Οι πολιτικές αντιμετώπισης του ψηφιακού χάσματος πρέπει να αναβαθμιστούν ιδιαίτερα στη χώρα μας, προκειμένου όλοι οι πολίτες να μπορούν να συμμετάσχουν ενεργά και να μην περιθωριοποιούνται. Πράγματα φαντάζομαι που θα τα ακούσετε να τα λένε όλοι σε πρώτο επίπεδο, θεωρητικά.

Την ίδια ώρα έχουμε αρνητικά σήματα, αν αληθεύουν οι μετρήσεις και οι μελέτες που έχουμε για πρώτη φορά, έχουμε πτώση στις συνδέσεις και τις ατομικές αλλά και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με το Internet. Και είχαμε όλη αυτή την πρόσφατη περιπέτεια που ελπίζω να τελείωσε με μια αναδίπλωση με τις υπερβολικές αυξήσεις που ο ΟΤΕ ανακοίνωσε.

Δεν είναι σκοπός μου να κάνω καμιά αντιπολιτευτική ομιλία εδώ. Και αν ήταν εδώ ο φίλος μου, αν έρθει δηλαδή και ο κύριος Ανδρεουλάκος, το μόνο που θα έλεγα είναι ότι ευτυχώς φαίνεται ότι η Κυβέρνηση θέλει να το πάρει πίσω αυτό το μέτρο. Γιατί είναι ένα εξαιρετικά αρνητικό σήμα. Και για τη νεολαία και για την ανταγωνιστικότητα, για τους πάντες.

Οι τεχνολογίες πληροφορικής λοιπόν και επικοινωνιών, μπορούν και πρέπει να αξιοποιηθούν με στόχο την αξιοποίηση του μεγάλου επιστημονικού δυναμικού της χώρας μας σε αυτό τον τομέα. Και έρχομαι σε αυτά που είπε ο πρόεδρος σας προηγουμένως. Την αλλαγή αντιμετώπισης και νοοτροπίας προς αυτούς και τους ανθρώπους της προς τη δημόσια διοίκηση και την εκπαίδευση.

Γνωρίζω καλά από τη δημόσια διοίκηση τους 8 μήνες που ήμουνα στο Υπουργείο, ότι δεν υπάρχει μια τέτοια αντιμετώπιση. Υπάρχει μια αμήχανη, αρνητική και ορισμένες φορές ακόμα και επιθετική αντιμετώπιση.

Προς αυτή λοιπόν την κατεύθυνση είναι φανερό ότι η πολιτεία πρέπει να θεσμοθετήσει ένα διαρκή διάλογο με τους επιστήμονες πληροφορικής μέσα από θεσμοθετημένα όργανα και διαδικασίες αποδίδοντας σε αυτούς ως ειδικούς, γιατί οι ειδικοί πάντα έχουν το ρόλο τους, την ευθύνη που τους αναλογεί σαν κύριους εκφραστές του νέου ρεύματος που φέρουν μαζί τους οι νέες τεχνολογίες.

Αυτό δεν έγινε όμως. Κάπου είδα σε έναν χαιρετισμό που θα ακολουθήσει μετά, ότι πάντα κάποια στιγμή ένα αόρατο χέρι τα σταματούσε. Εγώ δεν το αισθάνθηκα αυτό το αόρατο χέρι γιατί δεν

έφτασε η επιτροπή που συγκροτήσαμε στο Υπουργείο Εσωτερικών και η οποία κατέληξε σε θετικά προς την κατεύθυνση αυτή που λέτε συμπεράσματα, δεν έφτασε όμως προς την Βουλή. Δεν αποκλείω εάν έφτανε πάλι, γιατί θέλω να είμαι απολύτως ειλικρινής, να εμφανιζόταν το αόρατο χέρι που την εμπόδιζε για μια 20ετία. Αν δεν κάνω λάθος.

Είναι μια μεγάλη συντεχνιακή σύγκρουση που ξέρετε ότι υπάρχει και υποβόσκει. Δεν είναι λόγος να κρύβουμε λόγια γιατί ξέρουμε το πρόβλημα. Και το πρόβλημα επιβάλλει και παρουσίες και απουσίες καμιά φορά από αυτή την συζήτηση. Δεν είναι απλό, είναι διακομματικό. Διότι το συντεχνιακό συμφέρον πιέζει πάντα διακομματικά, δεν πιέζει μόνο προς μια κατεύθυνση.

Υπάρχουν και ερωτήματα σε ότι αφορά την εξέλιξη αυτή που θέλετε. Νομίζω ο Πρόεδρος προσπάθησε να απαντήσει στην αρχή λέγοντας ότι δεν πρέπει να είναι από τη δική σας την πλευρά μια στενή συντεχνιακή αντίληψη η οποία θα απομονώσει αυτή την προσπάθεια από την κοινωνία. Υπάρχουν και άλλα ερωτήματα τα οποία ως πιο αρμόδιος ο φίλος μου από τον Συνασπισμό και πιο ειδικός στο θέμα μπορεί να τα θέσει.

Το θέμα δηλαδή αν υπάρχει μια υποψία ότι όλη αυτή η δουλειά θα οδηγήσει σε ένα κλείσιμο του επαγγέλματος και όχι σε ένα άνοιγμα του επαγγέλματος όπως είναι οι επιταγές οι σύγχρονες. Εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση, θα έλεγα και το κόμμα μου αλλά να το ψάξουμε λίγο παραπέρα αυτό, σε μια αντιγραφή. Μόνο που η αντιγραφή πρέπει να είναι δημιουργική. Γιατί ότι ισχύει σε ορισμένες χώρες, δεν λέω τίποτα εξαιρετικά πρωτότυπο, προφανώς το χρειαζόμαστε. Δεν μπορούμε να ανακαλύψουμε τώρα τον κόσμο.

Από εκεί και πέρα επειδή έχουμε και εμείς εδώ μια στρεβλή παράδοση, γιατί μια 20ετία δεν έχετε ταλαιπωρηθεί χωρίς λόγο, κάποιοι λόγοι υπάρχουν για όλα αυτά. Ας κοιτάξουμε η αντιγραφή να είναι δημιουργική και ας κοιτάξουμε να υπάρχει και μια διακομματική συναίνεση σε αυτή την υπόθεση.

Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Πλέον από την καινούργια θέση της Αντιπολιτεύσεως, πιο άνετα και πιο εύκολα εκφράζονται κάποιες αλήθειες. Και να καλέσω τον κύριο Νικολάτο από τον Συνασπισμό, υπεύθυνο Τμήματος Πληροφορικής.

Κος ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ:

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι. Σας μεταφέρω το χαιρετισμό του Συνασπισμού της Αριστεράς, των κινημάτων και του Προέδρου, του Αλέκου Αλαβάνου.

Ο Συνασπισμός είναι νεαρότερα κόμματα της ελληνικής Βουλής και η δημιουργία του συνέπεσε με την εξάπλωση της πληροφορικής στη χώρα μας. Μια εξάπλωση που ήταν πάντα άναρχη. Πιστεύουμε στην ανάγκη ενός επαγγελματικού φορέα που θα βάλει κανόνες σε αυτή την εξάπλωση.

Ενός επαγγελματικού φορέα που δεν θα περιοριστεί στην εκπροσώπηση στενών επαγγελματικών συμφερόντων του κλάδου όπως ειπώθηκε αλλά θα προσφέρει τις γνώσεις του και τις καλές του υπηρεσίες στην διάχυση της πληροφορικής στην οικονομική ζωή, στην παιδεία, στις υπηρεσίες. Δηλαδή στο σύνολο όλης της κοινωνίας.

Το μπουμ της πληροφορικής που παρακολουθούμε σε κάθε έκφανση της ζωής μας, επιβάλλει τη δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου και σίγουρα οι επαγγελματίες πρέπει να έχουν τον πρώτο λόγο. Και για αυτό υπάρχει αυτή η απόλυτη ανάγκη να μπορεί να θεσμοθετηθεί αυτό το όργανο.

Επειδή η Αριστερά είναι πάντα απαιτητική, θέλουμε αυτό το Επιμελητήριο να κρατάει ανοιχτές διόδους με την κοινωνία, με τις ανάγκες της και να επεξεργάζεται τρόπους να τις ικανοποιεί.

Επειδή και εγώ συνάδελφος είμαι, εύχομαι να μπορέσουμε να πραγματοποιήσουμε το σχέδιο αυτό. Είναι ένα σχέδιο για το οποίο η ΕΠΥ παλεύει πάνω από 20 χρόνια και μέχρι τώρα δεν βρέθηκε κυβερνητικός φορέας ο οποίος μπορούσε να το δει με τη σοβαρότητα που έπρεπε για να το υλοποιήσει. Και στο κάτω-κάτω είναι αυτονόητο για τους περισσότερους κλάδους.

Εύχομαι τα καλύτερα για να προχωρήσει αυτό το έργο και να μας βγάλει τον κλάδο, να τον επισημοποιήσει το κλάδο της πληροφορικής και των πληροφορικών σε κάτι πιο επίσημο από την κατάσταση που βρίσκεται σήμερα.

Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Ευχαριστούμε. Έχουμε κοντά μας και την κυρία Σταυράκη που είναι επίσης μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ και είναι και μέλος

του Τομέα διαβούλευσης και συνεργασίας με τους κοινωνικούς εταίρους και τα μαζικά κινήματα.

Αν θα θέλατε να μας κάνετε ένα σύντομο σχολιασμό. Και αν θέλετε θα παρέμβετε με ερωτήσεις. Ωραία, να περάσουμε τότε στον κύριο Κατωπόδη μέλος του Δ.Σ. της ΕΠΥ να μας κάνει ένα σύντομο ιστορικό. Πως ξεκίνησε η ΕΠΥ και που θέλει να πάει.

Κος ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ:

Κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων, αγαπητοί συνάδελφοι. Η ΕΠΥ από το 1977 που ξεκίνησε τις δραστηριότητές της μέχρι και σήμερα που εκπροσωπεί πάνω από 5.000 πληροφορικούς στη χώρα μας, είχε σαν κύριο στόχο την δημιουργία Επιμελητηρίου Πληροφορικής. Στόχος, που για διάφορους λόγους δεν έγινε εφικτός παρά τις προσπάθειες που ιστορικά κατεβάλαμε όλοι, παλιοί και νέοι συνάδελφοι.

Το αίτημα αυτό που τέθηκε για πρώτη φορά το 1978 από τα ιδρυτικά μέλη του Σωματείου μας, έβλεπε πολύ μπροστά. Και αν είχε γίνει πραγματικότητα άλλη θα ήταν η θέση της χώρας μας στο σημερινό παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον της μεταβιομηχανικής περιοχής.

Από τη δεκαετία του '80 όπου στο πρώτο Πανελλήνιο Συνέδριο Πληροφορικής που οργάνωσε η ΕΠΥ και τίμησε με την παρουσία του ο τότε Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, δίνοντας το μήνυμα του τρένου της πληροφορικής που δεν έπρεπε για κανέναν λόγο να χάσει η χώρα, μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν ο αρμόδιος Υπουργός της τότε Κυβέρνησης ο κύριος Κούβελας δέχθηκε να εισάγει σε δημόσια συζήτηση το σχέδιο νόμου για τη δημιουργία Επιμελητηρίου Πληροφορικής που πρότεινε η ΕΠΥ, πέρασαν πολλά χρόνια που δυστυχώς χάθηκαν και για τους πληροφορικούς αλλά και για την ίδια την χώρα.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο έφτασε να συμπεριληφθεί σαν θέμα στην ημερήσια διάταξη του υπουργικού Συμβουλίου με πρωτοβουλία του τότε αρμόδιου Υπουργού κυρίου Αλέκου Παπαδόπουλου. Αλλά δυστυχώς, για μια ακόμα φορά, φτάσαμε στην βρύση και νερό δεν ήπιαμε. Αφού μια ώρα τη δίναμε, το απέσυρε την τελευταία στιγμή.

Από τότε μέχρι σήμερα και άλλες προσπάθειες έγιναν που όμως και πάλι δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα. Πάντα κάποια δύναμη κατόρθωνε να σταματάει την οποιαδήποτε προσπάθεια όταν έφτανε

στο κρίσιμο σημείο της απόφασης. Και φτάσαμε σήμερα το 2005 να συζητάμε το ίδιο θέμα, να έχουμε το ίδιο αίτημα με τότε.

Σήμερα όμως, είμαστε περισσότεροι. Η επιστήμη της πληροφορικής είναι πλέον η πρώτη από όλες τις επιστήμες σε αριθμό σχετικών τμημάτων στην ανώτατη εκπαίδευση. Χιλιάδες πλέον πληροφορικοί έχουν αποφοιτήσει ή πρόκειται να αποφοιτήσουν από ελληνικά και ξένα πανεπιστήμια και η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Πληροφορικής του δημοσίου και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διπλωματούχων Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής μέσα από τις παρατάξεις του Τ.Ε.Ε., βάζουν το ίδιο αίτημα. Και το αίτημα αυτό έχει ωριμάσει πιστεύω πλέον στην κοινωνία.

Υπάρχει μια καινούργια διακυβέρνηση η οποία θέλει να δώσει λύση στα προβλήματα με έναν Πρωθυπουργό που μπορεί να δώσει λύσεις, που θα οδηγήσουν τη χώρα μπροστά γρηγορότερα. Στην κοινωνία της πληροφορίας η Ελλάδα είναι γυμνή θεσμικά. Και οι επενδύσεις στις νέες τεχνολογίες και τους πληροφορικούς θα της δώσουν την ώθηση όχι μόνο να προσεγγίσει τις περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες αλλά και να τις ξεπεράσει, αρκεί να αξιοποιήσει το μεγάλο κεφάλαιο των επιστημόνων της πληροφορικής και επικοινωνιών. Κυρίως νέων ανθρώπων που έχουν ξεπεράσει αγκυλώσεις του παρελθόντος, αλλά δεν τους έχουν δοθεί ευκαιρίες να συνδράμουν θεσμικά για το καλό όλων μας.

Η Ελλάδα επένδυσε τα προηγούμενα χρόνια στα μεγάλα τεχνικά έργα όπου πράγματι υπήρχε ανάγκη γιατί είχε μείνει πίσω από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Είναι καιρός πια να επενδύσει θεσμικά στις νέες τεχνολογίες και στις λεωφόρους της πληροφορικής για να μπορεί στο μέλλον να καρπωθεί τα οφέλη από αυτή την ανάπτυξη. Για να μπορούν όλοι οι Έλληνες να συμμετάσχουν στην διακίνηση και αξιοποίηση της πληροφορίας όπως και το σύνταγμά μας επιτάσσει.

Καλούμε τα κόμματα και την Κυβέρνηση να ξεπεράσουν μικροπολιτικές σκοπιμότητες, να μην σταθούν εμπόδιο σε αυτή την προσπάθεια. Να απομονώσουν όσα συμφέροντα αντιδρούν στο Επιμελητήριο και να κατανοήσουν ότι αυτά τα συμφέροντα θα προσπαθούν να κρατούν τη χώρα δεμένη σε μια εποχή που πλέον έχει ξεπεραστεί ώστε να μην χάσουν τα προνόμιά τους.

Αυτές είναι οι δυνάμεις που δεν αφήνουν την Ελλάδα να προχωρήσει στην μεταβιομηχανική παγκοσμιοποιημένη εποχή. Όλοι πρέπει να καταλάβουν ότι η κοινωνία της πληροφορίας χωρίς τους πληροφορικούς δεν γίνεται.

Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Να χαιρετίσουμε τον κύριο Μπίστη και να καλέσουμε τον κύριο Τσαπέλα για να μπούμε και στην ουσία του θέματος.

Κος ΤΣΑΠΕΛΑΣ:

Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, όταν ξεκίνησε ο άνθρωπος τα πρώτα του βήματα πάνω στη γη, ήταν ξεκάθαρο ότι πολλά πράγματα που οργάνωσε δεν χρειαζόντουσαν. Λίγοι άνθρωποι σκόρπιοι δεξιά και αριστερά, χωρίς συγκεκριμένα αντικείμενα να ασχολούνται.

Όταν όμως σιγά-σιγά άρχισαν να δημιουργούν οργανωμένες κοινωνίες άρχισε ο άνθρωπος την εξειδίκευση και άρχισε να υπάρχει ανάγκη πλέον σε διάφορους χώρους της οργάνωσής του.

Όταν λοιπόν ο άνθρωπος άρχισε να ασχολείται, να φεύγει από τις σπηλιές και να μπαίνει μέσα σε σπίτια, άρχισε να ανακαλύπτει την έννοια του κατασκευαστικού έργου και η αναγκαιότητα ήταν σε αυτό το χώρο να υπάρχει οργάνωση. Όταν το θέμα που αφορούσε την υγεία του άρχισε να γίνεται από ανθρώπους οι οποίοι είχαν μια συσσωρευμένη γνώση και ήταν επιστήμονες στον τομέα της υγείας, έπρεπε και εκεί να βρει κανόνες και να οργανωθεί.

Όταν άρχισε να δημιουργεί νόμους και όταν άρχισε να υπάρχει απονομή δικαιοσύνης και υπεράσπισής του, έπρεπε και σε αυτό το χώρο οι επιστήμονες, οι άνθρωποι οι οποίοι ασχολούνται με αυτό το χώρο να οργανωθούν, να μπου κανόνες δεοντολογίας.

Η πληροφορική αν και ως επιστήμη έχει και αυτή τις ρίζες της στα βάθη των αιώνων, από τότε που υπάρχει ο άνθρωπος, τις τελευταίες δεκαετίες μόλις άρχισε να γίνεται και επάγγελμα. Και η πληροφορική όπως και όλα τα επαγγέλματα ξεκίνησε με έναν άναρχο τρόπο. Εμείς οι πληροφορικοί πολλές φορές χαιρόμαστε και καμαρώνουμε ακόμα για τον άναρχο τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε και λειτουργούμε.

Σιγά-σιγά όμως η πληροφορική έπαψε να είναι χόμπι κάποιων από εμάς, έπαψε να είναι απλώς ένα ερευνητικό αντικείμενο που

αφορούσε λίγους, αφορούσε τη δική μας μόνο κλειστή κοινότητα και κοινωνία και κυρίως αυτό που λέμε σε ακαδημαϊκό τομέα.

Οι ανάγκες της εποχής λένε ότι η πληροφορική πρέπει να εξυπηρετήσει την ίδια την κοινωνία. Πρέπει να εξυπηρετήσει τον ίδιο τον άνθρωπο. Και όλοι λέμε ότι έχουμε περάσει πλέον σε μια άλλη εποχή, μεταβιομηχανική, την εποχή της κοινωνίας της πληροφορίας και της κοινωνίας της γνώσης. Που εδώ πέρα πλέον η πληροφορική άρχισε να ενσωματώνεται και να μπαίνει μέσα στο D.N.A. της κοινωνίας μας.

Εμείς όλοι που υπηρετούμε αυτό το χώρο που λέγεται πληροφορική, αρχίζουμε και έχουμε επάνω μας μια μεγαλύτερη ευθύνη. Δεν ασχολούμαστε πλέον με τον εαυτό μας, δεν ασχολούμαστε μόνο με τα ερευνητικά μας ενδιαφέροντα. Αρχίζουμε να υπηρετούμε την κοινωνία, αρχίζουμε να υπηρετούμε τους συνανθρώπους μας.

Όσοι έχουμε παρατηρήσει τις τελευταίες δεκαετίες αυτή την ανάπτυξη της πληροφορικής μέσα σε αυτό που λέμε δημόσιο βίο, έχουμε παρατηρήσει αυτό που λέμε με μεγάλα και κεφαλαία γράμματα ανευθυνότητα. Έχουν γίνει προσπάθειες και έχουν γίνει και έργα πληροφορικής τα οποία εξυπηρετούν τους συνανθρώπους μας. Ερωτώ, γνωρίζει κανένας αν υπάρχει κάποια υπογραφή πίσω από αυτά; Κάποιος άνθρωπος;

Ποιος έχει ευθύνη αν αυτά τα πράγματα έχουν γίνει καλά ή αν έχουν γίνει λάθος; Όσοι από εμάς ασχοληθήκαμε πρόσφατα με ένα μεγάλο ζήτημα και πρόβλημα, το πρώτο μεγάλο θα έλεγα πρόβλημα που αντιμετώπιση η ανθρωπότητά μας και έχει να κάνει με την πληροφορική, με το πρόβλημα του έτους 2000. Εκεί πέρα, συνειδητοποιήσαμε και περισσότερο εμείς που καταλαβαίναμε τις επιπτώσεις, το τι άρχισε να σημαίνει πλέον ότι η πληροφορική έχει μπει μέσα στην κοινωνία.

Όταν όλοι αγωνιούσαμε αν όλα θα πάνε καλά και στη χώρα μας λέγαμε ότι ήμασταν τυχεροί αν μπορούμε να πούμε τέτοια έκφραση, γιατί η πληροφορική δεν έχει διεισδύσει και τόσο στη χώρα μας, και αν αυτό μας κάνει περήφανους και για το μέλλον να λέμε ότι εφόσον η πληροφορική δεν προχωράει στη χώρα μας, δεν έχουμε και ευθύνη και δεν έχουμε και πρόβλημα για την πληροφορική.

Όσοι λοιπόν είχαμε ασχοληθεί με αυτό το θέμα εδώ πέρα στη χώρα μας, τι είχαμε ανακαλύψει; Μια απλή λέξη, το χάος. Προσπαθούσαμε να βρούμε παλιούς συναδέλφους συνταξιούχους να μας πουν αν ξέρουν κάτι για συστήματα που μπορεί πριν 20ετίας, πριν από 20 και 30 χρόνια να είχαν αναπτύξει. Ρωτούσαμε δεξιά και αριστερά υπηρεσίες κρίσιμες όχι για την πληροφορική, για την ζωή των συνανθρώπων μας, να μας πουν αν έχουν πρόβλημα.

Και αυτό που έπρεπε πρώτα να τους κάνουμε είναι να τους ερμηνεύσουμε τι είναι η λέξη πρόβλημα για να καταλάβουν. Που αγνοούσαν καν αν έχουν εφαρμογές οι οποίες άπτονται της πληροφορικής και αν θα έχουν πρόβλημα. Τότε αρχίσαμε για πρώτη φορά να καταλαβαίνουμε λίγο τι μας περιμένει τα επόμενα χρόνια, αν θα ξανά αντιμετωπίσουμε και όταν θα ξανά αντιμετωπίσουμε τέτοια θέματα και προβλήματα.

Έχουμε δει τα τελευταία χρόνια να γίνονται μια σειρά εξαγγελίες ώστε τι πράγμα; Να προχωρήσει η χώρα μας και να μπει και αυτή σε ρυθμούς ανάπτυξης στο χώρο της πληροφορικής, στο χώρο της κοινωνίας της πληροφορίας όπως η υπόλοιπη προηγμένη Ευρώπη. Έχουμε δει να επενδύονται σημαντικοί πόροι.

Το ζητούμενο είναι, για όλα αυτά τα πράγματα, ποιοι σχεδιάζουν, ποιοι υλοποιούν, ποιοι απολαμβάνουν αυτές τις υπηρεσίες, ποιοι τις λειτουργούν; Και το κυριότερο; Έχει κάποιος ή δεν έχει την ευθύνη για αυτά τα πράγματα; Αν ψαχτούμε και το ξέρουμε όλοι καλά, δυστυχώς στη χώρα μας κανένας δεν έχει ευθύνη και για τίποτα.

Έχουμε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα, το πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας 1 τρισεκατομμύριο, το έχουν διαχειριστεί δύο κυβερνήσεις, δύο πολιτικά κόμματα και λέμε ότι υστερεί η χώρα μας και δεν μπορεί να κάνει κάτι. Ποια είναι αυτά τα βαρίδια που δεν την αφήνουν να μπορέσει και να κάνει κάτι; Ποιοι είναι οι άνθρωποι οι οποίοι ασχολούμαστε με αυτά τα θέματα; Που πρέπει να ασχολούμαστε, που έχουμε ευθύνη για το τι γίνεται.

Όταν λοιπόν μιλάμε για αναγκαιότητα ενός Επιμελητηρίου για το χώρο της πληροφορικής, δεν είναι κάτι διαφορετικό. Είναι το ίδιο και η ίδια ανάγκη που υπήρξε σε όλους τους σοβαρούς επιστημονικούς χώρους, σε όλους τους χώρους που άρχισαν να μπαίνουν στο πετσί μας

και στην καθημερινή ζωή μας, σε όλους τους χώρους που άρχισαν να γίνονται κρίσιμοι τομείς για τη ζωή μας. Ο ίδιος λόγος λοιπόν και η ίδια αναγκαιότητα υπάρχει και για το Επιμελητήριο Πληροφορικής.

Όλοι λοιπόν, όταν αντιλαμβάνονται τη λέξη Επιμελητήριο αυτό που ακούμε τις περισσότερες φορές από τα στόματα διάφορων συνομιλητών, μα λέει και άλλο ένα Επιμελητήριο; Δεν θέλουμε να ακούσουμε αυτή τη λέξη. Το ζητούμενο δεν είναι αν θα κάνουμε και άλλο ένα Επιμελητήριο.

Η άποψή μας πιστεύω ότι είναι απλή. Ας δούμε την αναγκαιότητα. Πρέπει ή δεν πρέπει να υπάρχουν κανόνες; Πρέπει να γνωρίζουμε ποιο είναι το επάγγελμα ενός ανθρώπου ο οποίος ασχολείται με την πληροφορική και όχι για τον εαυτό του αλλά για την κοινωνία; Τι προσόντα πρέπει να έχει, τι σκοπούς υπηρετεί, τι κανόνες δεοντολογίας υπάρχουν;

Αυτή η αναγκαιότητα έχει πάψει να υπάρχει και να υφίσταται σε άλλους χώρους; Είναι λοιπόν η ίδια αναγκαιότητα η οποία χρειάζεται και στο δικό μας το χώρο να ρυθμίσει αυτά τα θέματα; Η απάντηση λοιπόν είναι, αν δεν χρειάζονται επιμελητήρια γιατί δεν καταργούμε και αυτά που υπάρχουν.

Όσο όμως υπάρχουν, και αυτή είναι η μορφή η οποία η κοινωνία μας απαντά σε κρίσιμα ερωτήματα, αυτό πιστεύω ότι πρέπει να είναι και το αίτημα του χώρου μας. Θέλουμε και εμείς την ίδια υπευθυνότητα όπως έχουν και οι άλλοι χώροι. Γιατί; Γιατί είναι η αναγκαιότητα η ίδια και για εμάς.

Θέλουμε λοιπόν να υπάρχει ευθύνη σε αυτό που λέμε ανάπτυξη της πληροφορικής και διείσδυση στη κοινωνία μας. Ευθύνη από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι κατά δήλωση άνθρωποι του χώρου. Αλλά είναι επί αποδείξει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Αν μπορούμε τώρα, να έρθει ο κύριος Κομισόπουλος που είναι Ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Πειραιά και να μας κάνει την παρουσίαση της εισηγητικής έκθεσης.

Κος ΚΟΜΙΣΟΠΟΥΛΟΣ:

Καλημέρα σας. Θα σας παρουσιάσω την εισηγητική έκθεση για τη δημιουργία του Επιμελητηρίου Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδος.

Η αναγκαιότητα του Επιμελητηρίου. Λέμε ότι η δημιουργία Επιμελητηρίου Πληροφορικής και Επικοινωνιών είναι θέμα ζωτικής, εθνικής σημασίας. Είναι μια φιλοδοξία να αποτελέσει κεντρικό πόλο για την επεξεργασία και τη δυναμική εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την ανάπτυξη της χώρας.

Πρόσφατα είχαμε την ευκαιρία στο σχέδιο της ψηφιακής στρατηγικής 2006-2013 να μας ζητηθεί η γνώμη. Αυτό σημαίνει πως η γνώμη είναι η απαραίτητη. Δεν υπάρχει κάποιος κεντρικός άξονας που να μπορεί να λάβει μόνος του την απόφαση και την ευθύνη. Είναι ζωτικής σημασίας να είναι πολύ-συλλογική η απόφαση.

Το εφιαλτήριο είναι η σημαντική διείδυση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών σε όλους τους τομείς της ατομικής και συλλογικής ανθρώπινης δραστηριότητας με υψηλό ρυθμό και με υψηλή διεισδυτική ικανότητα στα επιστημονικά και κοινωνικά πεδία ευρείας χρησιμοποίησης των εφαρμογών σε όλους τους τομείς της ζωής.

Υπάρχει ένα θεσμικό κενό. Η ανάπτυξη της πληροφορικής όσο και των επικοινωνιών δεν μπορεί να συνεχίσει να γίνεται χωρίς τη συμμετοχή και τη θεσμική εκπροσώπηση των επαγγελματιών. Η πρακτική που ακολουθήθηκε ως τώρα οδήγησε σε μια άναρχη και ανεξέλεγκτη ανάπτυξη. Οι πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι όχι μόνο είμαστε πίσω, αυτό που λέμε ότι υστερούμε, δείχνουν επίσης ότι υστερούμε και σε λάθος κατεύθυνση. Δηλαδή έχουμε και λάθος προτεραιότητες.

Για αυτούς τους λόγους είναι πλέον απαραίτητο να υλοποιηθεί τεχνολογικό άλμα που θα καλύψει την στέρηση της Ελλάδας και συγχρόνως θα οδηγήσει προς την ισόρροπη ανάπτυξη τεχνολογίας και κοινωνικής προόδου.

Παρά το γεγονός ότι οι επιστήμες και τεχνολογίες της πληροφορικής και επικοινωνιών υπάρχουν αρκετές δεκαετίες, παρατηρείται έλλειψη θεσμοθετημένου πλαισίου. Όταν ένα επαγγελματικό πεδίο δεν έχει σαφώς ορισμένα κατοχυρωμένα δικαιώματα, ο οποιοσδήποτε μπορεί να το ασκήσει χωρίς να κατέχει τις απαραίτητες γνώσεις και την εκπαίδευση.

Οι συνέπειες είναι άμεσες για την κοινωνία, την οικονομία και την εκπαίδευση. Το κράτος δεν έχει απορροφήσει την πληροφορική στον βαθμό που έπρεπε. Υπάρχει η απώλεια των πόρων στα ευρωπαϊκά ταμεία αλλά δυστυχώς πολλά έργα παραμένουν ανολοκλήρωτα. Παραμένει υψηλός αναλφαβητισμός στις τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Και το σημαντικότερο είναι ότι πλημμελείς παραμένουν οι υπηρεσίες των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών στον Έλληνα πολίτη. Θεωρείται αδιανόητο να είναι κάποιος γιατρός χωρίς να έχει τον αντίστοιχο τίτλο σπουδών και χωρίς να είναι σε κάποιο Επιμελητήριο ή Σύλλογο.

Η εγγραφή σε έναν συλλογικό φορέα δεν είναι απλή προαπαίτηση. Είναι ένα κοινωνικό όργανο που ελέγχει, προασπίζει επαγγελματικά και ηθικά τα μέλη του και διατηρεί το δικαίωμα να στερήσει ακόμα και την άδεια άσκησης επαγγέλματος για να προστατεύσει το σύνολο από τους «κακούς» επαγγελματίες.

Αυτό δεν γίνεται μόνο για να οριοθετηθούν τα δικαιώματα των επαγγελματιών, για να προστατευθεί το κοινωνικό σύνολο γίνεται. Οι εταιρείες που αναλαμβάνουν να κατασκευάσουν δημόσια ιδιωτικά έργα δεν υποχρεούνται να απασχολούν επαγγελματίες επιστήμονες του κλάδου, με αποτέλεσμα να λειτουργούν ανεξέλεγκτα χωρίς καμία διασφάλιση για την ποιότητα και την αξιοπιστία του έργου που παραδίδουν. Δηλαδή, υλοποιούν και παραδίδουν ένα έργο το οποίο δεν μπορούν να το διαπιστεύσουν.

Σε έναν τομέα που οι τεχνολογικές εξελίξεις θέτουν ιδιαίτερες απαιτήσεις σχεδιασμού και προδιαγραφές για μεγάλη χρονική ισχύ, γίνεται άμεσα κατανοητό πόσο χρήσιμα είναι τα πράγματα. Για το λόγο αυτό μεγαλόπνοα έργα δεν κατάφεραν να ανταποκριθούν. Και νέα έργα πληροφορικής επαναπροκηρύσσονται πριν ακόμα ολοκληρωθούν τα αρχικά υλοποιούμενα.

Τα έργα πληροφορικής και επικοινωνιών δυστυχώς δεν ανήκουν στο θεσμικό πλαίσιο δημοσίων έργων αλλά στο καθεστώς προμηθειών με ότι αυτό σημαίνει. Οι εταιρείες που τα αναλαμβάνουν δεν υποχρεούνται να έχουν κατάλληλο προσωπικό με αποδεδειγμένη εμπειρία. Δεν μπορούν να εγγυηθούν την ποιότητα και την αξιοπιστία

των έργων και παραμένει ευθύνη της εκάστοτε επιτροπής παραλαβής του έργου.

Ένα πρώτο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση που σημαίνει πως κάποιιοι κατάλαβαν ότι κάτι πρέπει να αλλάξει είναι ο νόμος 3316 που αφορά στις μελέτες για υλοποίηση δημοσίων έργων. Με το νόμο αυτό μεταξύ άλλων έγιναν τα εξής. Ορίζεται συγκεκριμένη κατηγορία, μελέτες συστημάτων πληροφορικών και δικτύων. Για πρώτη φορά πλαισιώνονται οι αμοιβές μελών, μελετών, υπηρεσιών, συμβάσεων και προσφορών και ορίζεται υπουργική απόφαση μετά από γνώμη του τεχνικού Συμβουλίου Μελετών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ και του Τ.Ε.Ε.

Καθορίζεται ότι η εγγραφή στα μητρώα και η διατήρηση σε ισχύ της εγγραφής με τις νόμιμες αναθεωρήσεις αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ανάληψη και εκπόνηση μελέτης και φυσικά χρειάζεται εμπειρία.

Επιτρέπεται σε ημεδαπά, φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγγεγραμμένα στο μητρώο ή σε ένα πιστοποιημένο οργανισμό πιστοποίησης να αναλάβουν έργα στην Ελλάδα. Επιτρέπονται οι αναθέσεις συμβάσεων σε φυσικά και νομικά πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στην εκπόνηση μελετών και παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους-μέλους από τη χώρα που είναι εγκατεστημένα. Όμως, ορίζεται ότι η κατοχή πτυχίου αποτελεί τεκμήριο καταλληλότητας γενικής εμπειρίας. Και απόφοιτοι μη πολυτεχνικών σχολών τίθενται εκτός επαγγέλματος αυτομάτως, αφού δεν μπορούν να αποκτήσουν την αναγκαία άδεια άσκησης επαγγέλματος από κανένα επαγγελματικό Σύλλογο.

Ακόμα και η επιτροπή είναι λιγάκι όχι στενή, αλλά θέλει λίγο οξυγόνωση. Δηλαδή, στα 13 μέλη της επιτροπής είναι από το Τ.Ε.Ε., το σύνολο Ελλήνων Γραφείων Μελετών, το σύνολο Μελετητών Ελλάδας και ένα από το Σύλλογο δημοσίων Έργων Κεντρικής Μακεδονίας.

Στις αρμοδιότητες της επιτροπής περιλαμβάνεται ιδίως η έκδοση γνωματοδοτήσεως σε θέματα εγγραφής, κατάταξης και κάθε είδους μεταβολής των εγγεγραμμένων στα μητρώα. Και η εισαγωγή στη τροποποίησή του μετά τα μητρώα νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου.

Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι οι διατάξεις του νόμου καλύπτουν μόνο τους επαγγελματίες πληροφορικής και επικοινωνιών που είναι μέλη του Τ.Ε.Ε. ή κάποιου αντίστοιχου επαγγελματικού φορέα του εξωτερικού. Δεν υπάρχει στο εσωτερικό.

Η δημιουργία λοιπόν ενός φορέα είναι επιτακτική ανάγκη. Η πληροφορική και επικοινωνία στην Ελλάδα στερούνται επαγγελματικού Συλλόγου με αποτέλεσμα ο οποιοσδήποτε να μπορεί να αυτοαποκληθεί επαγγελματίας του χώρου. Κανείς δεν θα ζητήσει τίτλο σπουδών, άδεια άσκησης επαγγέλματος ή εγγραφή σε Επιμελητήριο.

Προκύπτει έτσι φυσιολογικά η ανάγκη δημιουργίας ενός φορέα ο οποίος διαθέτοντας την αναγκαία οργανωτική υποδομή, την οικονομική αυτοτέλεια και την μέγιστη διασφάλιση της υπεύθυνης δημοκρατικής έκφρασης όλων των απόψεων, θα αποτελέσει τον βασικό μοχλό για την ορθή και έγκαιρη αντιμετώπιση της κρίσιμης πια για τη χώρα μας, τεχνολογικής πρόκλησης.

Η πρόταση για τη δημιουργία Επιμελητηρίου Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδος, αποβλέπει σε πολύ πιο φιλόδοξους στόχους από την πρόσθεση ενός ακόμα Επιμελητηρίου στα ήδη υπάρχοντα. Ο φορέας που προτείνεται θα πρέπει μετά από ουσιαστικές παρεμβάσεις να διαδραματίζει καθημερινά καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη της πληροφορικής και των επικοινωνιών στην Ελλάδα, συμβάλλοντας αποφασιστικά στη χάραξη συγκεκριμένης πολιτικής.

Από τη μέχρι σήμερα εμπειρία η δημιουργία επαγγελματικών φορέων για τους κλάδους των επιστημών και τεχνικών που ασκούν λειτούργημα ή ελεύθερο επάγγελμα είναι κατά κανόνα ενδεδειγμένη και συμφέρουσα και οικονομικά και κοινωνικά. Ο προορισμός των φορέων αυτών συνίσταται κύρια στην σύγκληση των επαγγελματικών δικαιωμάτων και στόχων με τις γενικότερες απόψεις του κοινωνικού συνόλου και στην προώθηση των αντίστοιχων επιστημονικών πεδίων.

Προκειμένου να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, πρέπει να λειτουργεί το νέο όργανο με βάση τις παρακάτω κατευθυντήριες γραμμές. Να εξασφαλίζει στους ενδιαφερόμενους την ποιότητα της παρεχόμενης εργασίας και την ποιότητα των παραγόμενων τελικών προϊόντων. Δηλαδή τα παραδοτέα να έχουν προδιαγραφές, να παραδίδονται σύμφωνα με προδιαγραφές. Να κινηθεί προς την

καθιέρωση και τήρηση κριτηρίων αξιολόγησης των επαγγελματικά ασχολούμενων με τις επιστήμες και τεχνολογίες πληροφορικές και επικοινωνιών.

Να καταρτίζει και να εφαρμόζει κώδικα επαγγελματικής δεοντολογίας και συμπεριφοράς ο οποίος θα συνεργήσει στην κατοχύρωση τόσο των επαγγελματιών του κλάδου όσο και στην αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Να μεριμνά για την επιστημονική και επαγγελματική ενημέρωση των μελών του και να προασπίζεται τα δικαιώματά τους. Να συμμετέχει ενεργά στην σχεδίαση και στη προώθηση εθνικής στρατηγικής. Να επιλύει προβλήματα που χρονίζουν και απασχολούν τα στελέχη πληροφορικής και επικοινωνιών.

Ο φορέας που προτείνεται να δημιουργηθεί χαρακτηρίζεται από μια φιλοσοφία της οποίας η κυρίαρχη διάσταση είναι η ανάγκη κατοχυρωμένης και διαδραματισμένης υπευθύνου ρόλου στις κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις. Η κατοχύρωση αυτή ενισχύεται από τα παρακάτω χαρακτηριστικά: Θα είναι ανοιχτός σε όλα τα στελέχη που είναι απόφοιτοι σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., με κατεύθυνση την πληροφορική και τις επικοινωνίες. Είτε βασικού πτυχίου, είτε μεταπτυχιακού, είτε διδακτορικού.

Ο φορέας επίσης είναι ανοιχτός κατ' εξαίρεση μεταβατικά και για λίγα έτη σε κάποιους ολιγάριθμους επιστήμονες μη πτυχιούχους ΕΠΕ, που έχουν αξιόλογη εμπειρία στον χώρο των επαγγελμάτων της τεχνολογίας πληροφορικής και επικοινωνιών.

Οι διατάξεις που αφορούν στην επαγγελματική δεοντολογία, την λειτουργία πειθαρχικού Συμβουλίου και την φροντίδα των επιστημόνων και επαγγελμάτων του κλάδου, είναι απαραίτητο συμπλήρωμα της φιλοσοφίας του Επιμελητηρίου, ο οποίος θα έρθει να καλύψει τις αδυναμίες που υπάρχουν σήμερα.

Το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων κρίθηκε σκόπιμο να αντιμετωπιστεί με έκδοση προεδρικών διαταγμάτων λόγω της δυναμικής εξέλιξης του κλάδου και των προσπαθειών που γίνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την τυποποίηση των επαγγελμάτων πληροφορικής και την αντίστοιχη ρύθμιση των συναφών θεμάτων.

Ευρεία συμμετοχή. Η συμμετοχή του Επιμελητηρίου προβλέπεται να είναι για μερικές κατηγορίες υποχρεωτική, έτσι ώστε να αποτελεί ένα πραγματικά ζωντανό φορέα έκφρασης με τις ... του επαγγελματικού και του επιστημονικού ταυτόχρονα.

Η λειτουργία του Επιμελητηρίου στηρίζεται στην αποκέντρωση και την περιφερειακή διάρθρωση που μπορεί να εξασφαλίσει ισότιμη και αποτελεσματική συμμετοχή των εργαζομένων σε όποιο μέρος της χώρας και αν ασχολούνται. Η δυνατότητα παραγωγής έργου από μέρους του Επιμελητηρίου καθώς και οι εισφορές των μελών εξασφαλίζουν την οικονομικά αυτοδύναμη επιβίωσή του, ελαχιστοποιώντας την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Η δημιουργία ενός σύγχρονου, ανεξάρτητου και καλά οργανωμένου Επιμελητηρίου Πληροφορικής και Επικοινωνιών, θα σηματοδοτήσει μια νέα πορεία για τη συστηματική και ορθολογική ανάπτυξη της πληροφορικής και των επικοινωνιών στην Ελλάδα, ώστε να αποκτήσουν τη θέση που τους αξίζει και που έπρεπε εδώ και χρόνια να κατέχουν προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Κλείνοντας, με τη σωστή εκμετάλλευση του γόνιμου εδάφους και συγκυριών μπορούν να επιτευχθούν στόχοι και για να έχει κέρδος ακόμα και το άτομο μη μέλος το οποίο θα συνειδητοποιήσει την αλλαγή της κοινωνικής νοοτροπίας και θα αποκτήσει έτσι ένα κίνητρο να κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση για μείωση του ψηφιακού αναλφαριθμισμού και θα έχει μια αποσαφήνιση και οριοθέτηση επαγγελματικών ρόλων.

Το άτομο μέλος θα έχει την υποστήριξη την επιστημονική και την επαγγελματική που χρειάζεται. Θα γνωρίζει και θα λειτουργεί σύμφωνα με κώδικα επαγγελματικής δεοντολογίας και θα έχει σαφήνεια επαγγελματικών δικαιωμάτων. Όμως, η κοινωνία και η πολιτεία ακόμα πιο πολύ θα διευκολύνει τη συνεργασία των φορέων σε αυτό το επίπεδο με άλλα κράτη σε παγκόσμιο επίπεδο. Θα συνεχίσει την επένδυση στον ιδιωτικό και στον τομέα με μεγαλύτερη υπευθυνότητα.

Θα μπορεί να έχει υπεύθυνη γνώμη και έγκυρη παρουσία με παράλληλη δυνατότητα εφαρμογής των πρακτικών σε γειτονικές χώρες. Δηλαδή ένα έργο το οποίο πραγματοποιήθηκε με επιτυχία εδώ

να μπορεί να πραγματοποιηθεί και με επιτυχία σε μια γειτονική χώρα που θα ζητήσει τη συνδρομή μας.

Η διευκόλυνση προσαρμογής στις νέες κοινωνικές δομές που θα προκύψουν λόγω νέων ειδικοτήτων και θα γεφυρωθεί ουσιαστικά και το χάσμα μεταξύ ιδρυμάτων, πτυχίων και αγοράς εργασίας. Όσο πιο συγκεκριμένα πράγματα ορίσουμε τόσο πιο εύκολα θα γεφυρωθεί και αυτό το χάσμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Και μετά την αρκετά αναλυτική και διαφορετική παρουσίαση του κυρίου Κομισόπουλου, βεβαίως χωρίς να αναφερθεί στα συντεχνιακά συμφέροντα τα οποία δημιουργούν όλα αυτά τα προβλήματα στο να προχωρήσει η ίδρυση του Επιμελητηρίου.

Αν μπορεί τώρα να έρθει ο κύριος Θεοδωράκης, υπεύθυνος έργων Πληροφορικής για να δούμε την πρόταση νόμου για την δημιουργία του Επιμελητηρίου.

Κος ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ:

Χαίρετε και από εμένα. Έχω το δύσκολο έργο να σας παρουσιάσω τον νόμο, κάθε νόμος δεν είναι ό,τι πιο ενθουσιώδες να παρουσιάζει κάποιος ένα νόμο, είναι ένα κείμενο 25 σελίδων στην πραγματικότητα που το έχουμε συντμήσει για να πάρετε την ιδέα του τι ακριβώς έχουμε προβλέψει μέσα σε αυτό το κείμενο της πρότασης νόμου για το Επιμελητήριο Πληροφορικής και Επικοινωνιών.

Και στην κατασκευή του λάβαμε υπόψη τόσο νόμους από την δημιουργία άλλων Επιμελητηρίων όσο και αντίστοιχες προτάσεις που έχουν γίνει από διάφορους άλλους φορείς.

Το άρθρο 1 αφορά την ίδρυση του νόμου κατά το οποίο ιδρύεται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Επιμελητήριο Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδας, ΕΠΕΕ, ως επιστημονικός και επαγγελματικός φορέας ο οποίος έχει περιφερειακή διάρθρωση και υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Το άρθρο 2 αφορά κάποιους ορισμούς, ο σημαντικότερος των οποίων είναι ο όρος ΕΤΠΕ, Επιστήμη και Τεχνολογία της Πληροφορικής Επικοινωνιών. Κατά κάποιο τρόπο αντικαθίσταται αυτός ο όρος πληροφορικός που χρησιμοποιείται ευρέως από τον

όρο επιστήμονας ή τεχνολόγος της πληροφορικής και των επικοινωνιών. Αυτός είναι ένας πιο αρμόζων ορισμός για τους επαγγελματίες του κλάδου.

Ως ΕΤΠΕ, λοιπόν, ορίζεται η περιοχή των θετικών και εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογιών η οποία από την σκοπιά του λογισμικού, του υλισμικού, του hardware δηλαδή, και των εφαρμογών ασχολείται με την μελέτη, την παραγωγή, την επεξεργασία, την διαχείριση, την μετάδοση και την χρήση της πληροφορίας.

Συνέχεια στους ορισμούς έχουμε τις δραστηριότητες ΕΤΠΕ που είναι η ανάπτυξη, μελέτη προδιαγραφής, σχεδιασμός, κατασκευή, δοκιμή, εγκατάσταση, η λειτουργία, η τεχνική υποστήριξη, καθώς και η διασφάλιση της ασφαλούς λειτουργίας και της ποιότητας των δικτύων συστημάτων εφαρμογών συσκευών και εν γένει των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Επίσης, είναι η διοίκηση και διαχείριση των συστημάτων πληροφορικής και επικοινωνιών. Η κατάρτιση προγραμμάτων ανάπτυξης της πληροφορικής και επικοινωνιών και ο συντονισμός της εφαρμογής τους.

Ο σχεδιασμός και η άσκηση εκπαιδευτικού έργου σε αντικείμενο της πληροφορικής και επικοινωνιών σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης. Η κατάρτιση και η δια βίου εκπαίδευση του εργατικού δυναμικού σε αντικείμενο της πληροφορικής και των επικοινωνιών. Η άσκηση ερευνητικού και αναπτυξιακού έργου σε σχετικά αντικείμενα. Η παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών στα ίδια θέματα πληροφορικής και επικοινωνιών σε κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς.

Τώρα ποιοι είναι οι σκοποί και οι αρμοδιότητες που τίθενται για το ΕΠΕΕ. Είναι η προστασία των δικαιωμάτων των επαγγελματιών επιστημόνων ΕΤΠΕ. Είναι η υποστήριξη της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Είναι η εξασφάλιση συνθηκών πλήρους απασχόλησης με την κατάλληλη εκπαίδευση και την κατάρτιση του εργατικού δυναμικού.

Η αναγνώριση του δικαιώματος των εργαζομένων στην γνώση. Η αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων με την πλήρη και συστηματική αξιοποίηση των επιστημόνων και τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών σε όλες τις πτυχές της δραστηριότητάς τους.

Είναι η περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας αξιοποιώντας τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και τις ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις στις νέες τεχνολογίες.

Και υπάρχουν και ειδικές αρμοδιότητες που μπορούμε να ορίσουμε για το ΕΠΕΕ όπως είναι η θεσμική εκπροσώπηση των πληροφορικών με την συμμετοχή εκπροσώπων του ΕΠΕΕ, ο καθορισμός του επαγγελματικού τοπίου της πληροφορικής.

Η τυποποίηση και πιστοποίηση των προϊόντων και των υπηρεσιών πληροφορικής και επικοινωνιών με την εκπόνηση προτύπων και προδιαγραφών όπως ανέλυσαν και οι προηγούμενοι συνομιλητές.

Η δημιουργία πλαισίου διαρκούς εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης του ανθρώπινου δυναμικού. Η αξιοποίηση οικονομικών πόρων με την δημιουργία μηχανισμών αξιολόγησης, προτάσεων και διαχείρισης ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων.

Το ΕΠΕΕ είναι σύμβουλος του κράτους για κάθε θέμα που περιλαμβάνεται στους σκοπούς του. Για την επίτευξη των όσων αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους το ΕΠΕΕ ενδεικτικά μελετά, γνωμοδοτεί, καταρτίζει πίνακες εμπειρογνομόνων, μία από τις πολύ σημαντικές του αρμοδιότητες, συνδράμει, ενισχύει, συμβάλλει και συστηματοποιεί γενικά ό,τι αφορά το χώρο των επιστημών τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Οι δημόσιες περιφερειακές, νομαρχιακές, δημοτικές και άλλες αρχές, τα Επιμελητήρια και τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης χορηγούν στο ΕΠΕΕ μετά από αίτησή του κάθε αναγκαία για την εκπλήρωση των σκοπών του πληροφορία.

Και μπαίνουμε στο πιο σημαντικό ίσως, στο ποια είναι τα μέλη που προβλέπονται. Τα μέλη είναι βέβαια, όπως σε κάθε Επιμελητήριο, πέντε τύπων. Τα τακτικά, τα επίτιμα, τα έκτακτα, τα συλλογικά και τα δόκιμα.

Υπάρχουν κάποιες προδιαγραφές, οι στοιχειώδεις που χρειάζονται. Να είναι Έλληνας υπήκοος κλπ. Και όσον αφορά τα τακτικά μέλη, προτείνουμε να είναι οι κάτοχοι πτυχίων και διπλωμάτων ή μεταπτυχιακού τίτλου ή διδακτορικού διπλώματος από ΑΕΙ και ανώτατα και τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα ΑΤΕΙ δηλαδή, σε τμήματα πληροφορικής και επικοινωνιών ή μηχανικών

υπολογιστών της ημεδαπής, ή ισότιμα της αλλοδαπής αναγνωρισμένα από τα αρμόδια δημόσια όργανα.

Επίσης, οι κάτοχοι πτυχίου ΑΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμα της αλλοδαπής αναγνωρισμένα από τα αρμόδια δημόσια όργανα που αποφοίτησαν πριν το 1992 και διαθέτουν τουλάχιστον 5ετή αποδεδειγμένη εμπειρία στις ΕΤΠΕ με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου μετά από γνωμοδότηση αρμόδιας επιτροπής του ΕΠΕΕ. Αυτό γίνεται για να καλυφθούν τα υπάρχοντα μέλη της ΕΠΙ και άνθρωποι που εφαρμόζουν την πληροφορική και τις επικοινωνίες από τα πρώτα τους βήματα, πριν φτιαχτούν καν σχολές αντίστοιχες στην Ελλάδα και στα ελληνικά πανεπιστήμια.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Χωρίς να θέλω να σας διακόψω. Αν θέλετε ίσως να ολοκληρώσετε με βασικά άλλα άρθρα ούτως ώστε να προχωρήσουμε στην κουβέντα για να μην κουράζουμε με πολύ τεχνικές λεπτομέρειες.

Κος ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ:

Εντάξει, να κλείσουμε και το θέμα αυτό των τακτικών μελών.

Οι τρίτοι είναι τα εγγεγραμμένα ως δόκιμα μέλη, μπορούν να εξελίσσονται ως τακτικά εφ' όσον πληρούν τις ισχύουσες προϋποθέσεις πλήρους επαγγελματικής απασχόλησης. Υπάρχει, λοιπόν, ένα παραθυράκι, ας το πούμε, για τα δόκιμα μέλη ώστε να μπορούν να γίνονται τακτικά μετά από κάποια χρόνια.

Υπάρχει βέβαια μέσα στον νόμο ο ορισμός των επίτιμων και των εκτάκτων μελών του ΕΠΕΕ, όπως και τα συλλογικά.

Τώρα, όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μελών, δεν είναι τίποτα, είναι τα αναμενόμενα γενικά. Να εκλέγουν, να εκλέγονται, να συμμετέχουν σε όλες τις δραστηριότητες του ΕΠΕΕ, να παρακολουθούν τις συνεδριάσεις και ούτω καθεξής.

Τα δόκιμα και τα επίτιμα μέλη έχουν ως μόνο δικαίωμα αυτό του λόγου και της συμμετοχής στις συνελεύσεις των μελών της συνέλευσης, των αντιπροσώπων, θα την δούμε παρακάτω, και των περιφερειακών τμημάτων.

Έχουμε κάποιους ορισμούς για την άσκηση επαγγέλματος, ποιοι δικαιούνται. Τα μέλη του ΕΠΕΕ δικαιούνται αμοιβής για την εκπόνηση μελετών, επίβλεψη, εκτέλεση και λοιπά έργων ΕΤΠΕ.

Και ποια είναι τα όργανα τώρα. Είναι σημαντικό τι όργανα προβλέπονται. Είναι πέντε τα όργανα. Είναι η συνέλευση των αντιπροσώπων, πάρα πολύ σημαντικό όργανο. Έχει αριθμό 200 μελών μέγιστο στο οποίο μετέχουν τα 15 μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΠΕΕ.

Υπάρχει το Διοικητικό Συμβούλιο, 15μελές. Η επιτροπή δεοντολογίας που είναι τριμελής. Η ελεγκτική επιτροπή, πενταμελές όργανο, για τα οικονομικά κυρίως. Και οι τοπικές διοίκησης περιφερειακών τμημάτων που θα υπάρχουν σε όλες τις διοικητικές Περιφέρειες της χώρας.

Η συνέλευση των αντιπροσώπων είναι το ανώτατο όργανο του ΕΠΕΕ, που απαρτίζεται από ειδικώς προς τούτο εκλεγμένα ανά τριετία μέλη από διάφορες περιφέρειες της Ελλάδας, δια καθολικής, ...και μυστικής ψηφοφορίας.

Ορίζονται στο άρθρο 9 το πώς θα γίνεται η εκλογή των αντιπροσωπευτικών οργάνων. Νομίζω ότι όλοι έχετε πάρει αντίγραφο της παρουσίασης, οπότε τις λεπτομέρειες μπορείτε να τις δείτε σε αυτό που σας έχει δοθεί.

Στο άρθρο 10 έχουμε το θέμα συγκρότηση και λειτουργία Διοικητικού Συμβουλίου. Πώς συγκροτείται και λειτουργεί το Διοικητικό Συμβούλιο με αναλυτικές πολλές διατάξεις, περισσότερες από αυτές που αναφέρονται στην σημερινή παρουσίαση, δεν θα μπορούσαμε να τα έχουμε όλα μέσα στον νόμο.

Αναφέρεται, πάρα πολύ σημαντικό είναι οι πόροι και ο οικονομικός έλεγχος που θα γίνεται, είναι στο άρθρο 11. Κυρίως τα οικονομικά, οι πόροι θα είναι από τις εφάπαξ εισφορές των εγγεγραμμένων μελών όπως και από τις ετήσιες συνδρομές των μελών και από άλλες διάφορες εργασίες που θα κάνουν τα μέλη σε συνεργασία με επιχειρήσεις ή με το κράτος. Έχουμε εδώ πέρα ποιο είναι το οικονομικό έτος. Είναι διάφορες λεπτομέρειες.

Υπάρχουν προβλέψεις για τον κώδικα δεοντολογίας και τον πειθαρχικό έλεγχο. Υπάρχει εσωτερικός κανονισμός μέσα στον νόμο, αφορά το άρθρο 13, ρυθμίζει κάθε θέμα που σχετίζεται με την εσωτερική λειτουργία του ΕΠΕΕ, όπως η διαδικασία εγγραφής μελών, οι λεπτομέρειες προκήρυξης διεξαγωγής εκλογών και ούτως καθεξής.

Στο άρθρο 14 αναφέρονται οι μεταβατικές διατάξεις για το τι θα συμβεί το μεσοδιάστημα μέχρι να δημιουργηθεί το πρώτο εκλεγμένο Διοικητικό Συμβούλιο.

Και εδώ κλείνω για να υπάρξει λίγο χρόνος και να μη σας κουράσω περισσότερο με τον νόμο, για να ακολουθήσει η συζήτηση.

Σας ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Ευχαριστούμε πάρα πολύ. Συγνώμη για την πίεση αλλά για να μπούμε και στην ουσία του διαλόγου.

Κυρία Σταυράκη, θα θέλατε να πείτε δύο κουβέντες τώρα;

Κα ΣΤΑΥΡΑΚΗ:

Φίλες και φίλοι καλημέρα σας. Ευχαριστούμε για την πρόσκληση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είδατε ότι ήταν εδώ και με τον Νίκο τον Μπίστη και με εμένα από τον τομέα διαβούλευσης με τα μαζικά κινήματα.

Θα ξεκινήσω από εκεί που σταμάτησε ο Νίκος ο Μπίστης ότι για αυτή την υπόθεση χρειάζεται διακομματική συναίνεση. Και θα ήθελα να επισημάνω χωρίς αυτό να εμπεριέχει κάποια διάθεση αντιπολιτευτικής λειτουργίας, ότι δύο από τα κόμματα της Βουλής απουσιάζουν σήμερα από εδώ πέρα.

Από ό,τι φαίνεται, τα λόγια μάλλον περισσεύουν. Διαπιστώνεται ότι έχει εξαντληθεί ο διάλογος γύρω από αυτή την ιστορία. Διαπίστωση ότι είναι έτοιμα και τα καταστατικά ακόμα λειτουργίας αυτού του Επιμελητηρίου που γίνεται προσπάθεια να φτιαχτεί.

Άρα, λοιπόν, εκείνο που μένει σήμερα είναι να γίνει πράξη. Να υπάρξουν ενέργειες και διαδικασίες έτσι που και ο καθένας να αναλάβει πια τις ευθύνες του.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξέρετε πολύ καλά ότι και τελευταία ιδιαίτερα μέσω του Προέδρου του, του Γιώργου Παπανδρέου, δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη και στην οργάνωση της πληροφορικής στην Ελλάδα. Δεν χρειάζεται να πλατειάσουμε πάνω σε αυτό το θέμα. Είναι σχεδόν καθημερινή η ενασχόληση με αυτή την υπόθεση.

Γνωρίζουμε πολύ καλά την αναγκαιότητα και είμαστε έτοιμοι να μιλήσουμε με όλους τους εταίρους σε αυτή την υπόθεση για να συμβάλλουμε μιας και έχουμε ευθύνη και για το παρελθόν αλλά και για το μέλλον που είναι βέβαιο ότι θα κληθεί πάλι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κυβερνήσει αυτή την χώρα, να ανταποκριθούμε σήμερα όσο το

δυνατόν περισσότερο σε αυτή την διαδικασία της συνεννόησης με τους κοινωνικούς εταίρους που ασχολούνται με αυτή την υπόθεση.

Δεν υπάρχει κανένας λόγος να συνεχίσουμε τα πολλά λόγια, πρέπει όλοι να δεσμευτούν ότι θα αρχίσουμε να κάνουμε πράξη την ιστορία της λειτουργίας του Επιμελητηρίου στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Και τώρα μπορούμε να προχωρήσουμε στο κομμάτι των ερωτήσεων.

Θα παρακαλούσα μόνο αν θέλετε να σηκώνεστε στο μικρόφωνο ούτως ώστε να μπορούν να σας ακούσουν όλοι. Σας ευχαριστώ.

Κος _____ :

Μία ερώτηση προς το Διοικητικό Συμβούλιο έχω, το οποίο συνέταξε την πρόταση νόμου. Είμαι μέλος της ΕΠΥ. Ήθελα να καταλάβω ποιος είναι ο λόγος, αν υπάρχει νομικός λόγος που επιβάλλει το Επιμελητήριο Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδας να είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, δεν μου αρέσει πάρα πολύ αυτή η ιδέα της εξάρτησης από το ευρύτερο ελληνικό δημόσιο.

Και αν αυτό είναι αναπόφευκτο για νομικούς και μόνο λόγους, από την φύση δηλαδή της λειτουργίας των Επιμελητηρίων δεν έχω καμία σχέση με νομική για να τα ξέρω αυτά τα πράγματα, δεν μου φαίνεται ως η καλύτερη δυνατή επιλογή το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών να είναι αυτό το οποίο θα επιβλέπει την λειτουργία του.

Ακούγοντας και μερικές από τις περιγραφές των δραστηριοτήτων των μελών του Επιμελητηρίου, εμπορικών επιχειρήσεων και άλλων τέτοιων, σκέφτομαι ότι εξίσου λογική επιλογή θα ήταν το Υπουργείο Ανάπτυξης.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Κύριε Ιωαννίδη θα απαντήσετε εσείς;

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Πράγματι, στην ερώτησή σας, στο πρώτο σκέλος σε ό,τι αφορά το δημόσιο ή ιδιωτικό, είναι γνωστό από παλαιότερα και τώρα ότι όλες οι κυβερνήσεις έβαζαν αυτό σαν θέμα. Ότι ναι το κράτος δεν διαθέτει χρήματα και ήταν ένα πρόβλημα αυτό, πραγματικό πρόβλημα. Ίσως λειτουργούσε και σαν άμυνα των εκάστοτε κυβερνώντων απέναντι σε αυτή την προσπάθεια ότι είναι δαπανηρό για το δημόσιο και ότι θα

προκαλέσει μία δαπάνη στον προϋπολογισμό η οποία δεν είναι εφικτή με τα σημερινά δεδομένα. Αυτό δεν είναι τώρα. Και στην προηγούμενη Κυβέρνηση.

Σε αυτό το ερώτημα, η ΕΠΥ παλαιότερα είχε απαντήσει ότι δεν διαφωνεί στο να είναι στον ιδιωτικό τομέα το Επιμελητήριο, ούτως ώστε να αποφύγει αυτό τον σκόπελο που θέσατε και εκτίθονταν συνέχεια από την εκάστοτε Κυβέρνηση.

Η πραγματικότητα όμως είναι ότι ένα Επιμελητήριο δεν μπορεί να είναι ιδιωτικού τομέα, τουλάχιστον με την σημερινή νομοθεσία όπως λειτουργούν τα Επιμελητήρια. Ακόμα και οι σύλλογοι, ας πούμε ο Δικηγορικός Σύλλογος που δεν είναι Επιμελητήριο ή η Μαθηματική Εταιρεία που δεν είναι Επιμελητήριο, λειτουργούν σαν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Αρα, λοιπόν, αυτό πιστεύουμε ότι λειτουργεί περισσότερο σαν πρόφαση για να μην προχωρήσει η ιστορία, παρά σαν κάτι πραγματικό.

Πιστεύουμε ότι το κράτος πρέπει να διαθέσει τα απαραίτητα χρήματα και είναι σε θέση να διαθέσει τα απαραίτητα χρήματα. Εξάλλου και τα Επιμελητήρια από ένα σημείο και πέρα, σαν ζωντανοί οργανισμοί, έχουν και ιδίους πόρους άρα μπορούν να αυτοχρηματοδοτηθούν και η ΕΠΥ τουλάχιστον με τις οικονομικές δυνατότητες που έχει σήμερα και φαντάζομαι ότι θα έχει και στο μέλλον, φυσικά και θα βοηθήσει σε ό,τι αφορά την οικονομική αυτοτέλεια του Επιμελητηρίου που θα δημιουργηθεί.

Σε ό,τι αφορά, τώρα, την συναρμοδιότητα των Υπουργείων. Πράγματι είναι συναρμοδιότητα. Παλαιότερα είχε απευθυνθεί στο ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. το οποίο ήταν καθ' ύλην αρμόδιο. Αυτό στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Με την ανάπτυξη, όμως, των επικοινωνιών και την συγχώνευση των πτυχίων στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ σε ό,τι αφορά τις επικοινωνίες, τα δίκτυα και όλα αυτά, φάνηκε ότι πιθανόν να είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Σε μία επικοινωνία που είχαμε με τον Πρωθυπουργό, με το γραφείο του Πρωθυπουργού, μας συνέστησε το γραφείο του Πρωθυπουργού ότι αρμόδιο Υπουργείο είναι το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Ψάχνοντας, όμως, το θέμα πράγματι είδαμε ότι υπάρχουν συναρμοδιότητες. Κύρια από το Υπουργείο Ανάπτυξης και από το

Υπουργείο Οικονομικών και από το Υπουργείο Παιδείας που αποφασίζει για το ποια τμήματα πρέπει να είναι και ποια δεν είναι. Και φυσικά από το Υπουργείο Εσωτερικών γιατί αφορά θέματα της δημόσιας διοίκησης.

Κος _____ :

(Ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Ή ένα Υπουργείο Πληροφορικής.

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Πράγματι. Να γινόταν και αυτό. Και είναι πρόταση της ΕΠΥ αυτό, αλλά δυστυχώς δεν πέρασε. Υφυπουργείο αν θυμάμαι καλά.

Προς αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, αναμένεται, υπάρχει μία εκκρεμότητα σε ό,τι αφορά το επόμενο χρονικό διάστημα, έχουν κληθεί και τα πέντε αυτά συναρμόδια Υπουργεία να γίνει μία διαβούλευση ούτως ώστε να μπορέσουμε να ξεκαθαρίσουμε αυτά τα πράγματα, δηλαδή τις αρμοδιότητες, να μιλήσουν τα Υπουργεία μεταξύ τους και οι φορείς βέβαια που ζητάνε, και εμείς και η ΕΠΕΕ και οι άλλοι φορείς που ζητάνε το Επιμελητήριο προκειμένου να δούμε ποιο τελικά Υπουργείο είναι αυτό ή ποια Υπουργεία είναι αυτά που θα πάρουν την συγκεκριμένη αρμοδιότητα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Άλλη ερώτηση; Μόνο αν μπορείτε να έρθετε προς το μικρόφωνο.

Κος ΜΠΑΛΑΦΑΣ:

Χαίρετε. Δεν θα ήθελα να κάνω ερώτηση ακριβώς. Μία τοποθέτηση θα ήθελα να κάνω, δύο τριών λεπτών.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Είστε από;

Κος ΜΠΑΛΑΦΑΣ:

Ονομάζομαι Βασίλης Μπαλάφας, είμαι μέλος της ΕΠΥ εδώ και τρία χρόνια περίπου, έχω μιλήσει τόσο με τον κύριο Κατωπόδη όσο και με τον κύριο Πατριαρχέα ηλεκτρονικά, δεν είχα την δυνατότητα να παραβρεθώ άλλες φορές.

Αυτό που μου έκανε εντύπωση, άκουσα τόσο από τον κύριο Μπίστη όσο και από την κυρία Σταυράκη κάποιους προεκλογικούς λόγους. Ήθελα να ξεκινήσω με τα θέματα της ΕΠΥ αλλά θα το πω λίγο και αυτό γιατί με απασχολεί άμεσα. Δεν άκουσα να μας πούνε, όμως, για ποιο λόγο δεν παίρνουν κάποια θέση για τα δεκάδες τμήματα που

ίδρυσαν στην Ελλάδα και με τον α, β, γ τρόπο τα έκαναν να έχουν σχέση με την πληροφορική, δηλαδή ας πούμε Γεωργικών Κτηνοτροφικών Σπουδών και Πληροφορικής και ούτω καθεξής.

Και για το μεγάλο θέμα που υπάρχει με τα επαγγελματικά δικαιώματα, τα οποία επαγγελματικά δικαιώματα ειδικά στα ΤΕΙ παλεύουμε πάρα πολλά χρόνια να ακούσουμε μία κουβέντα.

Αυτό, όσον αφορά αυτές τις τοποθετήσεις. Με συγχωρείτε για αυτό το ξεκίνημα.

Είμαι μέλος της ΕΠΥ εδώ και τρία χρόνια και αυτό που βλέπω μου αρέσει, αυτό που πάει να γίνει για το Επιμελητήριο Πληροφορικής. Συμφωνώ απόλυτα, όμως θα ήθελα να σας εφιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι πιστεύω ότι αργά ή γρήγορα το Γ.Ε.Ε. το οποίο κινείται ταχύτατα θα καπελώσει την όλη προσπάθεια και είναι σίγουρο αυτό, και σας το λέω γιατί έχω πληροφόρηση τέτοια προσπαθώντας να περιχαρακώσει τους πολυτεχνίτες.

Αυτό να το έχετε υπόψη σας και δεν ξέρω κατά πόσο θα πρέπει να σκεφτούμε να καθίσουμε όλοι μαζί στο τραπέζι. Δηλαδή οι πολυτεχνίτες, ο ΕΠΕ, ο ΣΤΕΜΤ και η ΕΠΥ.

Εμένα ήταν προσωπική μου επιλογή να ενταχθώ στην ΕΠΥ και να υπάρχω και να συμφωνώ με αυτά τα πράγματα και να λαμβάνω θέσεις για αυτό.

Πέραν τούτου διαπίστωσα, και πολύ φοβάμαι ότι είναι ανασταλτικός παράγοντας ότι όλοι αυτοί οι μικροοργανισμοί που ανέφερα, παρουσιάζουν με τον α ή β τρόπο προτού καν δημιουργηθεί Επιμελητήριο συντεχνιακές συμπεριφορές.

Και να πω για τα δικά μας, να μην κρίνουμε μόνο τους άλλους. Δεν είναι μακριά η εποχή που ψάχναμε να δούμε τι γίνεται με τις επιτηρήσεις και γιατί συγκεκριμένοι άνθρωποι συμμετείχαν συνεχώς σε συγκεκριμένες επιτηρήσεις, σε συγκεκριμένους νομούς. Μεγάλα προβλήματα αυτά.

Επίσης, ήθελα να πω ότι και η ΕΠΕ ξεκίναγε και έλεγε ότι εγώ δέχομαι αυτούς, μετά δεν δέχομαι αυτούς. Πιστεύω ότι πρέπει να καθίσουμε όλοι μαζί σε ένα τραπέζι και να βρούμε την χρυσή τομή και να βρούμε τι χρειαζόμαστε.

Όλα αυτά, πιστεύω, άπτονται και στην εκπαίδευση. Για παράδειγμα, στην Ελλάδα έχουμε πρόβλημα και στον εκπαιδευτικό

τομέα και πώς επιλέγουμε τους ανθρώπους που θα εκπαιδεύσουν τα παιδιά πάνω στην πληροφορική. Δηλαδή, τι θέλω να πω. Τον φυσικό ο οποίος 20 χρόνια διδάσκει το ίδιο πράγμα, πώς πήγαμε από την λυχνία στο μικροτσίπ, θα τον θεωρήσουμε επιστήμονα πληροφορικής;

Είναι πράγματα τα οποία πιστεύω ότι απασχολούν όλους, τα θέτω προς συζήτηση και προβληματισμό. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Και εμείς ευχαριστούμε. Κύριε Ιωαννίδη θέλετε να απαντήσετε;

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Ναι, θα ήθελα να πω δύο λόγια. Στην αρχική μου τοποθέτηση αυτό ακριβώς είπα. Ίσως να μην το είπα πολύ καθαρά.

Ακριβώς αυτή η πολυδιάσπαση του χώρου, πρώτον και κύριον, η οποία φαίνεται όμως ότι τα χρόνια την έχουν απαλύνει, δηλαδή αυτή την στιγμή όλοι οι φορείς, όλοι οι σύλλογοι, όπως θέλετε να τους πείτε, που ενεργοποιούνται στον χώρο της πληροφορικής, έχουν αυτό σαν κοινό αίτημα.

Κινούμαστε σε παράλληλους κύκλους, ο καθένας έχει τα ενδιαφέροντά του και προωθεί κάποια πράγματα που αυτός θεωρεί ότι είναι σημαντικά, όμως, κανένας από όλους αυτούς δεν λέει ότι δεν χρειάζεται να γίνει Επιμελητήριο πληροφορικής.

Επομένως, σε αυτό, εφ' όσον φτάσαμε σε ένα τέτοιο επίπεδο ωριμότητας, έχει νόημα να μαζευτούμε και ο καθένας να πει αυτό που λέει. Και ήδη γίνεται. Από όσο ξέρω, τουλάχιστον, και οι άλλοι φορείς του χώρου κάνουν ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση και σε επίπεδο κυβερνητικό.

Από την άλλη μεριά το πρόβλημα τμημάτων πληροφορικής, που όπως είπατε και στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ συμβαίνει, ακριβώς, αν υπήρχε ένα Επιμελητήριο δεν θα υπήρχε και θέμα και θα είχε λήξει.

Αυτό και μαζί με άλλα θέματα δηλώνει ότι τα πράγματα είναι τόσο ώριμα που αν τα αφήσουμε θα σαπίσουν στο τέλος και δεν έχει νόημα να συζητάμε αν πρέπει να γίνει Επιμελητήριο πληροφορικής. Έπρεπε να είχε γίνει Επιμελητήριο πληροφορικής.

Και όσο το κλωθογυρίζουμε από εδώ και από εκεί, ζημιά κάνουμε, ο καθένας δεν μπορεί να το κάνει μόνος του, ούτε το Τ.Ε.Ε., πιστεύω, μπορεί να κάνει μόνο του Επιμελητήριο πληροφορικής, γιατί

τι θα γίνεις; Θα εγγράψει όλους τους επιστήμονες πληροφορικής των πανεπιστημίων μέλη του; Αυτό δεν νομίζω να το δεχθούν οι ίδιοι.

Κος _____ :

(Ομιλία μακριά από το μικρόφωνο)

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Οι υπόλοιποι δεν είναι πληροφορικοί; Μα τα πράγματα δεν μπορούν να γίνουν έτσι. Δηλαδή να το πούμε διαφορετικά, η ζωή έχει δείξει τι πρέπει να γίνει και όσο δεν γίνεται....

Κος _____ :

Είναι ένα θέμα που είναι και θέμα τριβής και διαμάχης. Ποιοι είμαστε πληροφορικοί και ποιοι δεν είμαστε. Αυτό, πιστεύω, είναι μία μεγάλη συζήτηση η οποία πρέπει να ξεκινήσει στον χώρο.

Και σαφέστατα, όταν μιλάμε για μία έννοια ενός επιστημονικού επαγγελματικού πλέον συλλόγου, ενός Επιμελητηρίου είναι ο ίδιος ο χώρος αυτός που θα προσδιορίσει τι εστί πληροφορικός, τι εξειδικεύσεις και ειδικότητες υπάρχουν στην πληροφορική και ποιοι θα πρέπει να είναι στην κοινότητά μας και ποιοι μέλη μας. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

Και πιστεύω ότι αυτό έχει συμβεί σε όλους τους χώρους που κάνουν τα πρώτα τους νηπιακά βήματα σε κάποια θέματα. Γιατί διαφορετικά θα ψάχναμε και θα λέγαμε, ας πούμε, και ο Ιπποκράτης είναι γιατρός; Ποια ιατρική σχολή τέλειωσε;

Αυτό, λοιπόν, που χρειάζεται είναι να πούμε όλοι ναι στο Επιμελητήριο και από εκεί και πέρα να ξεκινήσουμε αυτή την μεγάλη κουβέντα και την διαδικασία αυτοί οι οποίοι θα εγγραφούμε και θα είναι η κοινότητα των πληροφορικών, αυτοί οι οποίοι θα αποτελέσουν τα μέλη του Επιμελητηρίου τι προσόντα πρέπει να έχουν και τι σπουδές πρέπει να έχουν.

Υπάρχει μία άποψη που διατυπώνεται από πολλούς συναδέλφους. Πρέπει να έχει πτυχίο πληροφορικής ή δεν έχει. Ξέρουμε όλοι από πότε άρχισαν να δημιουργούνται τμήματα πληροφορικής στην χώρα μας. Ακούμε και απόψεις που λένε ότι πρέπει να είναι μέλη του οποιουδήποτε Επιμελητηρίου οι απόφοιτοι των τμημάτων πληροφορικής και τα μέλη ΔΕΠ αυτών των τμημάτων, κάποιες απόψεις.

Υπάρχει σχέδιο αντίστοιχο, αλλά λέμε τα μέλη ΔΕΠ τι σημαίνει, δηλαδή, αν κάποιος σε ένα τμήμα πληροφορικής ασχολείται παραδείγματος χάριν με νομικά θέματα ή διδάσκει και μία ξένη γλώσσα θα πρέπει να είναι και μέλος του Επιμελητηρίου πληροφορικής ή όχι;

Οι συνάδελφοι οι οποίοι μπορεί να είναι στον επιστημονικό χώρο με ίδια προσόντα με κάποιο μέλος ΔΕΠ, αυτοί τι είναι; Είναι μη πληροφορικοί ή είναι πληροφορικοί;

Είναι, λοιπόν, μία μεγάλη κουβέντα η οποία πρέπει να ξεκινήσει, το τι προσόντα πρέπει να έχουν αυτοί οι οποίοι θα εγγραφούν σαν μέλη μας. Και μάλιστα εγώ θα πήγαινα και ένα βήμα παραπάνω. Τι προσόντα θα πρέπει να τηρούμε και τι εξειδικεύσεις θα πρέπει να έχουμε πλέον ως πληροφορικοί.

Διότι αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε και όλοι μας είναι ότι πλέον η πληροφορική έχει αρχίσει και γίνεται σαν την ιατρική. Είναι αυτό το ερώτημα που μας κάνουν όλοι όσοι μας βρίσκουν στον δρόμο και λένε «α, πληροφορικός είσαι εσύ; Α, ξέρεις μου έχει χαλάσει στο drive σε αυτό το πράγμα, θα μου το φτιάξεις; Θα το βιδώσεις, θα το ξεβιδώσεις;»

Μπορεί, λοιπόν, να σε ρωτήσουν οποιαδήποτε θέματα, φτάνει που δηλώνεις πληροφορικός. Είναι σαν τον γιατρό. Σαφέστατα υπάρχει αυτό που λέμε ο γενικός πληροφορικός όπως είναι και ο γενικός παθολόγος και στην ιατρική, όλοι πρέπει να έχουμε τις απαραίτητες γνώσεις και να θεραπεύουμε την επιστήμη, αλλά από εκεί και πέρα έτσι όπως έχει εξελιχθεί και η επιστήμη μας υπάρχει εξειδίκευση σε σημαντικό βαθμό. Και αυτό που ζητάει η κοινωνία δεν είναι να ασκούμε αυτό που λέμε γενική πληροφορική, αλλά να μπορούμε να θεραπεύουμε και τις βασικές ανάγκες και προβλήματα τα οποία η ίδια η κοινωνία ζητάει από εμάς.

Χρειάζεται, λοιπόν, να μπούμε σε μία διαδικασία σημαντική διαλόγου που να καθορίσουμε κιόλας πάνω κάτω τι εστί πληροφορικός εν Ελλάδι. Υπάρχουν πρακτικές και από την διεθνή εμπειρία για το τι μπορούμε να αρχίσουμε σαν μπούσουλα και τι μπορεί να τεθεί στο τραπέζι για να το συζητήσουμε.

Το πρώτο, όμως, βήμα είναι ότι πρέπει όλοι να δούμε την αναγκαιότητα του να υπάρχει Επιμελητήριο πληροφορικής και να

καθορίσουμε εμείς με μία υπεύθυνη στάση τα του οίκου μας. Να ξέρουμε, όμως, ότι αυτό το πράγμα, όλοι κρινόμαστε από την κοινωνία η οποία με ένα αίσθημα ευθύνης περιμένει και από εμάς να ανταποκριθούμε στον ρόλο μας.

Και αυτό που είτε εμείς ως πληροφορικοί θεωρούμε τους εαυτούς μας είτε ως πληροφορική θεωρούμε την επιστήμη μας, να αρχίσουμε και εμείς προς τα έξω, προς το κοινωνικό σύνολο να το εξηγούμε και να το οριοθετούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

Κος _____ :

Παρακαλώ, μία διευκρίνιση σε αυτά που λέγονται. Επειδή σαφώς σαν πρόταση που κάνουμε σαν ΕΠΥ, εγώ είμαι τακτικό μέλος της ΕΠΥ, ορίζουμε ποια πρέπει να είναι τα προσόντα των μελών, ταυτόχρονα διαπιστώνουμε ότι δεν είναι συγκεκριμένο και δεν είναι αποσαφηνισμένο ποιοι πρέπει να είναι μέλη;

Και φοβάμαι ότι επειδή υπάρχει μία διαμάχη και με άλλους συλλόγους σε αυτό το θέμα, ίσως αποτελεί μία τροχοπέδη στο να μας πάρει και το Υπουργείο ή η εκάστοτε Κυβέρνηση πιο σοβαρά υπόψη της και να έχουμε μία πιο ενωμένη γροθιά απέναντι στην οποιαδήποτε Κυβέρνηση για να διεκδικήσουμε κάποια πράγματα.

Φοβάμαι ότι δεν έχει αποσαφηνιστεί σε όλους τους ανθρώπους που ασχολούνται με την πληροφορική, σε όλους τους συλλόγους ποιοι θεωρούνται πληροφορικοί και ποιοι όχι, ενώ ταυτόχρονα εμείς στην πρότασή μας ορίζουμε ποια θα είναι τα μέλη.

Αυτό θα ήθελα, κάποια απάντηση.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Κύριε Κατωπόδη.

Κος ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ:

Η πρόταση της ΕΠΥ είναι συγκεκριμένη από ό,τι είδατε. Βάζει ένα όριο σε ό,τι αφορά τους παλιούς συναδέλφους του 1992. Το όριο που μπήκε το 1992 δεν είναι τυχαίο. Είναι η πρώτη χρονιά που δημιουργήθηκε η επετηρίδα πληροφορικής και το συνδέουμε με την εκπαίδευση.

Είναι η πρώτη έκφραση του δημοσίου, της αναγκαιότητας να δημιουργηθεί ένας κλάδος που θα διδάσκει τα παιδιά μας στο σχολείο την πληροφορική. Περισσότερο είναι σαν μήνυμα αυτό.

Επειδή, όμως το σχέδιο είναι σε δημόσιο διάλογο και αυτό το σκοπό έχει και η σημερινή συνάντηση κατά κύριο λόγο να ακουστούν οι απόψεις, και επειδή είναι ένα θέμα αρκετά σοβαρό που αφορά και τις σχέσεις μας με άλλους συναδέλφους που είναι σε άλλα σωματεία, είναι και το σημείο τριβής, το σημείο το οποίο ακούγονται διαφορετικές απόψεις.

Και από την διαδικασία του διαλόγου μέχρι τώρα ίσως είναι και το μοναδικό σημείο αυτό που έχουν ακουστεί διαφορετικές απόψεις.

Η ΕΠΥ έχει Γενική Συνέλευση τον Φεβρουάριο, θα το θέσει θέμα, ούτως ώστε να οριστικοποιηθεί τουλάχιστον από την πλευρά μας.

Η πρόταση, όμως, της επιτροπής που έφτιαξε το νομοσχέδιο, η πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου θα είναι αυτή που έχουμε παρουσιάσει.

Κος _____ :

Η πρόταση αυτή περιλαμβάνει όλα τα υπάρχοντα μέλη της ΕΠΥ.

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Κοιτάξτε, έτσι και αλλιώς δεν πρόκειται να το ψηφίσουμε αυτή την στιγμή. Το ότι ειπώθηκε σαν νομοσχέδιο ήταν και λόγοι ίσως επικοινωνιακοί.

Πάντως είναι φανερό ότι δεν μπορεί, όπως είπα και στην εισήγησή μου, δεν μπορεί να αγνοηθεί ποια είναι η πραγματικότητα. Κάποια ορόσημα θα μπουν αλλά έτσι και αλλιώς δεν είμαστε μόνο εμείς στον χώρο, μπορεί να είμαστε ο παλιότερος και ο μαζικότερος φορέας, δεν είμαστε μόνοι μας, δεν μπορούμε να κάνουμε μόνοι μας κάτι, και αν προσπαθήσουμε να το κάνουμε δεν θα γίνει.

Άρα, λοιπόν, μία κοινή συνισταμένη που στοχεύει στην δημιουργία Επιμελητηρίου ότι πρέπει να γίνει και από εκεί και μετά μπορούμε να βρούμε λύση, δηλαδή δεν είναι δυνατόν να αγνοηθούν. Δηλαδή βλέπω εδώ πέρα συναδέλφους από παλιότερα που δεν είναι πληροφορικοί.

Όμως, αυτή την στιγμή η θέση που έχουν, οι γνώσεις που έχουν, δεν είναι πληροφορικοί εννοώ στο βασικό επάγγελμα, ούτε εγώ είμαι πληροφορικός στο βασικό πτυχίο, αυτό, όμως δεν μπορεί να το πετάξουμε στην άκρη. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα.

Είναι σαν αρνιόμαστε την πραγματικότητα, σαν να φτιάχνουμε ένα ιδεατό κόσμο στον οποίο τα πράγματα θα δουλεύουν με ένα τρόπο που δεν δουλεύουν. Είναι φανερό.

Ευχαριστώ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Να δώσω πρώτα τον λόγο στην δεσποινίδα.

Κα :

Έχουμε μάθει ότι η ΕΠΥ δεν υποστηρίζει πλέον το πιστοποιητικό ECDL. Θα κάνετε κάτι για αυτό σε σχέση με τα πιστοποιητικά πληροφορικής; Ετοιμάζετε κάτι;

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Αυτό μπορούμε να το συζητήσουμε αλλά θα προτιμούσα πρώτα να κλείσουμε τις όποιες ερωτήσεις υπάρχουν για το Επιμελητήριο μια και αυτό είναι το κύριο θέμα της σημερινής μας συνάντησης εδώ. Και είναι κάτι το οποίο αν μας μείνει χρόνος μπορούμε να το απαντήσουμε. Έτσι και αλλιώς έχουμε αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου για αυτό και μπορούμε να μιλήσουμε.

Κος ΑΛΕΞΑΚΟΣ:

Λέγομαι Αλεξάκος Φώτης, θα μιλήσω εκ μέρους της Ένωσης Πληροφορικών Ελλάδος, με εξουσιοδότησε το Διοικητικό Συμβούλιο. Είμαι μέλος του συντονιστικού συμβουλίου του παραρτήματος Καρδίτσας, της ΕΠΕ.

Λοιπόν, η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος χαιρετίζει την προσπάθεια της ΕΠΥ για την δημιουργία του Επιμελητηρίου πληροφορικής, κάτι με το οποίο προφανώς είμαστε, πιστεύω, όλοι οι πληροφορικοί σύμφωνοι, είναι κάτι το οποίο το θέλουμε όλοι πλέον, και είναι ο καιρός να καθίσουμε στο τραπέζι και να τα βρούμε, να ορίσουμε ποιος είναι πληροφορικός, ποιος δεν είναι. Όλα αυτά πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης.

Και χαιρόμαστε ιδιαίτερα που με την ΕΠΥ ειδικά συμφωνούμε τουλάχιστον κατά 80% για να μην πω και περισσότερο με την πρωτοβουλία που είχαμε πάρει και εμείς ως ΕΠΕ το Φλεβάρη του 2004 που είχαμε καταθέσει πρόταση για σχέδιο νόμου στο Κοινοβούλιο.

Τώρα, αυτό που πιστεύουμε εμείς σαν ΕΠΕ μόνο, είναι ότι οποιαδήποτε προσπάθεια δημιουργίας Επιμελητηρίου που θα δέχεται και στους κόλπους του και μη πληροφορικούς, φοβούμαστε μήπως

είναι θνησιγενής. Μήπως δημιουργήσει κάποια προβλήματα, ή πολλά προβλήματα μάλλον.

Αλλά έφτασε ο καιρός, πιστεύουμε, να καθίσουμε οι διάφοροι σύλλογοι, σωματεία κλπ, να μοιραστούμε ο καθένας την εμπειρία που έχει στο σωματείο του και όλοι μαζί να προσπαθήσουμε για τον κοινό στόχο που είναι αυτό που λέμε η δημιουργία του Επιμελητηρίου πληροφορικής.

Ευχαριστώ.

Κος ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ:

Καραγιώργος από ΠΕΚΑΠ, μέλος του Δ.Σ.

Χάρηκα πολύ για την σημερινή πρωτοβουλία και ειδικά της ΕΠΕ, θα ήθελα, βέβαια, να με συγχωρήσετε λίγο γιατί δεν ήμουν από την αρχή εδώ, ίσως να σας κουράσω.

Ήθελα, όμως, να ρωτήσω κατά πόσο υπάρχει κάποιο σχέδιο ή υπάρχει κάποια ιδέα σχετικά με το πώς θα καθορίζεται ο πληροφορικός ο οποίος θα είναι μέλος ή θα ανήκει στο Επιμελητήριο και κάποιος που θα είναι καθηγητής της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, μπορεί κάποιος να δώσει κάποια διάσταση ανάμεσα σε αυτά τα δύο, κάποια σχέση μπορεί να υπάρχει.

Γιατί από όσο ξέρουμε τουλάχιστον τα προσόντα του καθηγητή της πληροφορικής της δευτεροβάθμιας τα καθορίζει αυτή την στιγμή το Υπουργείο Παιδείας. Το πρώτο που ήθελα να θέσω σαν θέμα ήταν αυτό.

Το δεύτερο. Το πλαίσιο στο οποίο θα λειτουργεί το Επιμελητήριο θα θυμίσει κάτι από το σημερινό Τ.Ε.Ε.; Το νομικό πλαίσιο; Γιατί από όσο ξέρουμε τουλάχιστον θα πρέπει οι ρόλοι, Επιμελητήριο το ένα, Επιμελητήριο το άλλο, να είναι παράλληλοι.

Είμαστε κοντά δηλαδή σε ένα τέτοιο μοντέλο λειτουργίας; Σε ένα τέτοιο καθεστώς;

Ευχαριστώ πολύ.

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Νομίζω ότι λίγο πολύ τα είπαμε και στην αρχή. Εγώ θα έλεγα ότι το οποίο Επιμελητήριο γίνει, δεν ξέρω τελικά, ο όρος Επιμελητήριο δημιουργεί από την μία μεριά συγκλίνουσες δυνάμεις και από την άλλη μεριά αντίρροπες δυνάμεις. Αν υπήρχε ένας άλλος όρος που θα

μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε χωρίς να είναι φορτισμένος με όλο αυτό το ηλεκτρικό φορτίο που έχει θα ήταν διαφορετικά.

Εγώ θα έλεγα, πάντως, ότι ένα σύστημα όπως έχει για παράδειγμα, η British Computer Society που είναι ένας αδελφός οργανισμός στην Αγγλία, θα έλυνε όλη αυτή την ιστορία.

Δεν ξέρω αν δεν πρέπει η πληροφορική σαν πιο ευέλικτη σαν πιο καινούρια επιστήμη να ακολουθήσει ένα διαφορετικό δρόμο προσπαθώντας πάντα να βάλει μία τάξη σε ένα χώρο.

Γιατί αυτή την στιγμή αν θεωρήσουμε ότι η ΕΠΥ δημιουργήθηκε με την εμφάνιση της πληροφορικής στην Ελλάδα, που τότε την λέγαμε μηχανογράφηση, πρέπει να είναι 28 χρόνια. Και βέβαια δεν ήταν τότε, ήταν νωρίτερα.

Αρα, προσπαθούμε να τακτοποιήσουμε ένα άναρχο καθεστώς, μία άναρχη κοινωνία της πληροφορίας που έχει δημιουργηθεί τα τελευταία 28 χρόνια και όταν πάμε να μπούμε στην λεπτομέρεια τέτοιων απαντήσεων μάλλον θα χαθούμε.

Ότι μπορούμε να βρούμε τρόπους, θα μπορέσουμε. Και ο κλάδος της πληροφορικής στα σχολεία, το θυμόμαστε πώς έχει γίνει. Όλα αυτά τα προβλήματα υπάρχουν. Μπορούμε όμως να βρούμε.

Εφ' όσον αυτή την στιγμή συγκλίνουμε οι τρεις, τέσσερις πέντε φορείς οι οποίοι ενεργοποιούνται στον χώρο, ο καθένας με τις εμπειρίες του, ο καθένας με τα μέλη του, που με διαφορετικό σκεπτικό συγκρότησαν αυτούς τους συλλόγους, εφ' όσον εμείς μπορούμε να το κάνουμε αυτό, δηλαδή μπορούμε να καθίσουμε σε ένα τραπέζι, θα βρούμε την λύση αν θέλουμε να την βρούμε.

Δηλαδή, δεν μπορώ να φανταστώ ενήλικες οι οποίοι να λένε ότι έχουν ένα στόχο και να μην μπορούν να τον πετύχουν. Εκτός αν δεν έχουμε τον στόχο αυτό. Εγώ πιστεύω ότι τον έχουμε.

Μάλλον, τα πράγματα μας έχουν κάνει και μας έχουν πιέσει και έχουμε μαζευτεί και πάμε μαζί.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Υπάρχουν άλλες ερωτήσεις;

Κος _____ :

Δύο λόγια και σύντομα. Για την αναγκαιότητα δεν θα σταθώ ιδιαίτερα, γιατί νομίζω ότι είμαστε ένα ακροατήριο που όλοι έχουμε πειστεί, αγωνιστεί στο παρελθόν, ότι πρέπει να γίνει το Επιμελητήριο.

Θα σταθούμε όμως από αυτόν τον αγώνα να πάρουμε εκείνα τα επιχειρήματα για να δούμε πιο πρακτικά τι πρέπει να κάνουμε από εδώ και πέρα. Και νομίζω σε αυτή την κατεύθυνση σωστή είναι η κίνηση από πλευράς του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΠΥ που γίνεται σήμερα. Και πιστεύω ότι πρέπει να είναι η αρχή ενός πιο συγκροτημένου αγώνα από εδώ και μετά.

Εγώ θα μιλήσω πολύ συγκεκριμένα. Όχι για αόρατες δυνάμεις που ακούστηκαν από τον φίλο μου το Γιάννη. Όταν το 1996 φτάσαμε στην βρύση, δηλαδή μιλάμε τα τελευταία δέκα λεπτά, 9.00 η ώρα το βράδυ σε εκδήλωση της ΕΠΥ θα ανακοινώνονται, πάρθηκε πίσω εννέα παρά δέκα.

Οι δυνάμεις δεν ήταν αόρατες. Ήταν πολύ συγκεκριμένες. Και πρέπει να τα πούμε τα πράγματα με το όνομά τους αν θέλουμε να έχουμε αποτέλεσμα και να μην λέμε απλώς ότι κάνουμε μία εκδήλωση ακόμα σε μία προσπάθεια αρκετών χρόνων.

Η συγκεκριμένη περίπτωση τότε ήταν το Τ.Ε.Ε. και το λέμε έτσι το Τεχνικό Επιμελητήριο που πρέπει να καθίσουμε μαζί τους. Και να δούμε. Και στις προσπάθειες που έγιναν τελευταία για τα προεδρικά διατάγματα του τελευταίου νόμου περί των δικαιωμάτων και μία σειρά άλλων θεμάτων ακόμα γιατί υπάρχει μία σύγχυση μεταξύ μας, που πρέπει, κατά την άποψή μου, πολύ σύντομα, με τους ανθρώπους που εκφράζουν την άποψη του Τ.Ε.Ε. όσον αφορά τα ζητήματα πληροφορικής, να συζητήσουμε πολύ συγκεκριμένα και πιστεύω θα καταλήξουμε.

Για εμένα ήταν ευχάριστη η παρουσία εκ μέρους της Ένωσης Πληροφορικών εδώ και τις απόψεις που ακούσαμε, που έχουν όλοι διάθεση, γιατί μέχρι πριν από λίγο θεωρούσα ότι δεν είναι μόνο πρόβλημα άλλων Επιμελητηρίων αλλά είναι πρόβλημα και δικό μας γιατί δεν υπήρχε η κατάλληλη συνεργασία, που χάρηκα με την παρουσία της Ένωσης Πληροφορικών στον χώρο, υπάρχει και ο σύλλογος, που δεν ξέρω αν υπάρχει και εκπρόσωπος, των Μηχανικών. Αν είναι κανείς εδώ καλό θα ήταν να ακούσουμε και την θέση τους.

Οπότε πραγματικά μήπως πολύ σύντομα πρέπει η ΕΠΥ σε συνεργασία με τους άλλους φορείς να καταλήξουμε σε ένα ενιαίο κείμενο, σε ενιαίες θέσεις και μετά να αρχίσουμε.

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι; Γιατί δεν είναι τα κόμματα, δεν είναι οι υπουργοί. Ποτέ εγώ δεν συνάντησα, και όπως ξέρετε στο Διοικητικό Συμβούλιο ήμουν για αρκετά χρόνια, πρόβλημα με την πολιτική ηγεσία ή την σημερινή ή την προηγούμενη όσον αφορά την αναγκαιότητα του Επιμελητηρίου. Το πρόβλημα ήταν μεταξύ μας.

Και για την αναγκαιότητα εφ' όσον κάποιιοι λένε ότι ξέρετε δεν πρέπει να γίνει, γενικά είμαστε αρνητικοί όσον αφορά τα Επιμελητήρια και δεν ξέρω τι, εφ' όσον υπάρχουν τα υπόλοιπα Επιμελητήρια πρέπει να υπάρξει και το Επιμελητήριο πληροφορικής.

Εφ' όσον υπάρχουν, εγώ λέω επιπλέον, και τα Υπουργεία Μεταφορών και Επικοινωνιών, γιατί έτσι τα ξέραμε, γιατί το υπουργικό συμβούλιο έχει αυτή την δομή πριν πολλά χρόνια, σήμερα όμως η αναγκαιότητα και η ύπαρξη της πληροφορικής που δεν υπήρχε πριν, είναι αναγκαία και η δημιουργία Υπουργείου Πληροφορικής που έχουμε πει πολλές φορές από πλευράς της ΕΠΥ.

Για να τελειώσω, νομίζω ότι πρέπει εμείς σαν συνέχεια, σαν Διοικητικό Συμβούλιο η ΕΠΥ να συνεχίσει σε αυτή την κατεύθυνση και είναι σίγουρο και από πλευράς των κομμάτων θα μπορέσουμε αν θα υπάρξει σε ποιο Υπουργείο θα είναι, ποιος θα είναι πληροφορικός ή όχι, θα μπορέσουμε να φτάσουμε στην βρύση αυτή την φορά και να πιούμε νερό.

Και να προσθέσω και κάτι άλλο, πέραν από το Τ.Ε.Ε., είναι και ένας άλλος αντίπαλός μας. Και μη κρυβόμαστε, τόσα χρόνια δεν ήθελε να συζητήσουμε. Είναι αυτούς που υπηρετούμε. Εμείς οι πληροφορικόταροι, δυστυχώς, υπηρετούμε πολλές φορές τους επιχειρηματίες που έχουν το χρήμα για να μπορέσουμε να κάνουμε το έργο.

Αυτοί οι επιχειρηματίες όπως εκφράζεται, μην κοροϊδεύομαστε, και ως ΕΠΕ, πολλές φορές, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, δεν θα ήθελε να έχει απέναντί του κάποιους εργαζόμενους που να εκφράζονται μέσα από ένα φορέα όπως το Επιμελητήριο.

Αυτά τα δύο μην εθελουφλούμε, μην τα κρύβουμε, είναι τα δύο ζητήματα και θέματα, που αν δεν τα ανοίξουμε Επιμελητήριο δεν θα δούμε ποτέ.

Ευχαριστώ.

Κος ΚΥΡΙΑΚΟΣ:

Γεια σας, ονομάζομαι Δημήτρης Κυριακός είμαι από την Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος, ο αναπληρωτής γενικός διευθυντής. Όπως και ο συνάδελφός μου πιο πριν, να σας συγχαρώ για την οργάνωση της ομιλίας της ημερίδας.

Θέλω να σας ενημερώσω, επειδή είναι πολύ φρέσκα τα νέα, για κάποια συνάντηση που είχαμε με τον Υφυπουργό, τον κύριο Νεράντζη. Ήταν οι τρεις σύλλογοι, η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διπλωματούχων Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και εκπρόσωποι από το ΣΤΕΜΠ, τον Σύλλογο Τεχνολόγων Μηχανικών Πληροφορικής, είναι οι απόφοιτοι των ΤΕΙ.

Οι τρεις σύλλογοι λοιπόν, είχαμε πάει στην αρχή κατά την άνοιξη, είχαμε μία συνάντηση με τον κύριο Νεράντζη ο οποίος αγκάλιασε αυτή την πρωτοβουλία. Ζητήσαμε να γίνει κάποια προσπάθεια επικοινωνίας, για την σύσταση ενός Επιμελητηρίου.

Μας είπε ότι θα ζητήσει να μιλήσει με τον τεχνικό σύμβουλο του κράτους που είναι το Τ.Ε.Ε. Εμείς του είπαμε ότι εμείς θέλουμε να γίνουμε ένα άλλο Επιμελητήριο, όχι το Τ.Ε.Ε. προφανώς. Μου είπε θα τους ρωτήσω και θα σας πω.

είχαμε την προηγούμενη βδομάδα μία συνάντηση, για να μην μακρηγορώ, που ζητάμε πλέον όλοι οι σύλλογοι, τουλάχιστον, που είμαστε στον χώρο, την δημιουργία κάποιου Επιμελητηρίου. Μας είπε ότι πρώτα θα γίνει κάτι κάτω από το Τ.Ε.Ε., σαν ΤΠΕΤΕΕ, Τμήμα Πληροφορικής Επικοινωνιών Τ.Ε.Ε. και στην συνέχεια θα γίνει κάτι, αν δεν πετύχει κάτω από το framework του Τ.Ε.Ε. τότε θα γίνει κάτι ανεξάρτητο.

Αυτή είναι η τελευταία ενημέρωση και θεώρησα σκόπιμο και χρήσιμο για να σας δια φωτίσω για ό,τι συμβαίνει αυτή την στιγμή.

Ευχαριστώ.

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Και εμείς ευχαριστούμε πολύ. Ήταν απλά μία δήλωση. Φαντάζομαι ότι όταν πάει να λυθεί αυτό το πρόβλημα θα έχουμε κάποια ερωτηματικά. Ας ξεκινήσει να γίνει και τα πράγματα θα δείξουν πώς θα γίνει.

Είναι αδιανόητο, φαντάζομαι, τα πανεπιστήμια με χιλιάδες αποφοίτους από τμήματα πληροφορικής να αγνοηθούν και να δηλωθούν σαν μην πληροφορικοί. Θα ήταν τρελό.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Υπάρχει κάποια άλλη ερώτηση; Θα θέλατε να μας πείτε και δύο κουβέντες σχετικά με το ECDL και να κλείσουμε γιατί έχει έρθει η ώρα.

Κος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:

Έγινε μία ερώτηση για το ECDL. Επειδή πολύ κουβέντα έχει γίνει το τελευταίο διάστημα, μια που είμαστε εδώ περισσότεροι μέλη της...και ενδιαφερόμενοι για αυτό, μπορούμε να πούμε δύο λόγια.

Όπως θα ξέρετε, και από ανακοινώσεις που έχει βγάλει το Διοικητικό Συμβούλιο προς τα μέλη του σωματείου και προς τα έξω, από 30 Σεπτεμβρίου του 2005 η ΕΠΥ δεν είναι πλέον ο δικαιούχος της πιστοποίησης ECDL στην Ελλάδα. Αυτό είναι ένα γεγονός το οποίο το έχουμε κοινοποιήσει.

Από την άλλη μεριά πριν από λίγες μέρες σε μία άλλη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου η ΕΠΥ αποφάσισε να δώσει επιτηρητές εξετάσεων πιστοποίησης σε όποιους οργανισμούς το ζητήσουν.

Ήδη, από τις πιστοποιήσεις που υπάρχουν στον χώρο, μας έχουν ζητήσει τρεις φορείς και το Διοικητικό Συμβούλιο αυτή την στιγμή έχοντας πάρει απόφαση συντάσσει ένα πλαίσιο συνεργασίας με αυτούς τους φορείς προκειμένου να μην ξανακάνει τα ίδια λάθη. Ας κάνει καινούρια, τουλάχιστον να μην κάνει τα παλιά.

Δεν ξέρω αν σας καλύπτω, νομίζω ότι σε αυτό το επίπεδο είμαστε εντάξει.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ:

Σας ευχαριστούμε όλους που ήσαστε σήμερα εδώ. Νομίζω ότι ήταν αρκετά διαφωτιστική η όλη κουβέντα. Και μία κοινή προσπάθεια και μία συμπόρευση ενάντια ίσως σε συντεχνιακά συμφέροντα και μία πιο ολιστική προσέγγιση μπορεί να υπάρχει και ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

Ευχαριστούμε.
